ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

Орган Цэнтральнага і Менскага Камітэтаў Ленінскага Комуністычнага Саюзу Моладзі Беларусі

№ 126 (508) Субота, 12 лістапада 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдню у аўторак, чацьвер і суботу | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена": Менск, Комсам. 25.

БУДУЕМ НОВУЮ, САВЕЦКУЮ ВЁСКУ.

Да Кастрычніка мацнела і пашыралася сельская гаспадарка абшарнікаў і кулакоў. Сёньня, наадварот, шпарка пашла ў гору бядняцка-серадняцкая гаспадарка.

„Дзень Ураджаю" падагульніў посьпехі і вызначыў далейшую працу комсамольскіх ячэек у справе паляпшэньня сельскай гаспадаркі.

Замацуем дасягненьні!

Мы зараз падводзім першыя вынікі спатканьня таварыша „Ураджая"—сьвята, якое ў нас звычайна завецца „Дзень Ураджаю".

Першая старонка сёньнешняга нумару газэты—гэта невялічкая „баявая сводка" посьпехаў комсамольскіх організацый у справе вясковай гаспадаркі.

Вынікі, лічбы і факты кажуць, што посьпехі, дасягненьні—**ёсьць**. Гэта ня выклікае ніякіх сумненьняў.

Але побач з выяўленьнем дасягненьняў на агульным фронце посьпехаў, паглядзім на што неабходна будзе на будучы час зьвярнуць асаблівую ўвагу вясковых комсамольцаў.

Наогул у Беларусі лік мэліорацыйных таварыстваў з году ў год павялічваецца. Калі ў 1923-24 годзе таварыстваў было 103, дык у 1926-27 годзе іх ужо ёсьць 717. Лічбы бадзёрыя, але ўдзел комсамольцаў і наогул моладзі ў таварыствах вельмі і вельмі недастатковы. У справе асушкі балот і заваёвы гэтым самым новых зямельных абшараў—ўся праца комсамолу ўперадзе.

Наш баявы лёзунг: вясковая комсамольская ячэйка—важак, организатар, штурхач мэліорацыйнай справы.

Рэволюцыя заклікала да жыцьця новы тып практычнага навуковага працаўніка—тып **селяніна-дасьледчыка**.

На Беларусі ёсьць ужо 616 гэткіх сялян-дасьледчыкаў, якія ў сябе на гаспадарцы, за сваёй звычайнай сялянскай працай, робяць неабходныя практычныя, агрономічныя досьледы.

Комсамольцаў - дасьледчыкаў мала. Вясковыя ячэйкі павінны ўжыць усе захады да таго, каб выхоўваць маладых дасьледчыкаў, энтузыястых, патрыётаў сваёй працы.

І трэцяя—галоўнейшая задача—ўзмацненьне вясковай коопэрацыі, коопэраваньне вясковых гаспадарак.

Гэтыя тры задачы ў саюзе з яшчэ большым разгортваньнем працы сельска-гаспадарчых гуртакоў, з выкарыстаньнем маючагася вопыту (нарады комсамольцаў—самастойных гаспадароў, вытворчыя сельска-гаспадарчыя нарады і г. д.)—вось галоўныя, апорныя пункты гаспадарчай працы вясковых ячэек.

260 пудоў.

(Мястэчка Багушэўскае Аршанская акруга).

У вёсцы Нярэйшы два гады працуе школа сялянскай моладзі. Комсамольцы і беспартыйныя вучні захацелі колектыўна праверыць свае веды атрыманыя ў школе.

Атрымалі кавалак зямлі разьмерам 1/8 дзесяціны. Набылі насеньне турнэпсу, буракоў і пачалі працаваць.

Раньняй вясной «комсамольскі» вучастак абгарадзілі, добра ўзаралі; засеялі. Усё лета даглядалі за пасевамі.

Хуліганская частка моладзі насьміхалася над працай вучняў ШСМ і ўчыняла шкоды пасевам. Але за такія штукі «малойчыкі» селі на лаву падсудных і больш не перашкаджалі карыснай працы моладзі.

Дзівіліся старыя дзядзькі, гледзячы на шчырую працу колектыўну моладзі, але ў выніку гэтай працы верылі слаба.

Некаторыя гаспадары часта заглядалі на комсамольскі агарод, дапытваліся, чаму трэйчы аралі, як сеялі, і зайздросьцілі добрым усходам.

Цяжка ўявіць тую веліч радасьці, якой была ахоплена моладзь, калі на комсамольскім вучастку ляжала куча чырвона-белых буракоў; **260 пудоў накапалі**.

На сельска - гаспадарчай выстаўцы атрымалі пахвальны ліст.

Комсамольскія карняплоды прадаюцца, сродкі пойдуць на карысьць ШСМ.

Гісаў.

Я сялянская карова—прашу слова.

Атрымалі прэміі.

(Лядненскі р., Аршаншчына).

Яшчэ з 1925 году існуе Кабыльскі сельска-гаспадарчы гурток. Ен організован комсамольскай ячэйкай. Заняткі гуртка наведваліся комсамольцамі і беспартыйнай моладзьдзю, але бяда была ў тым, што ўсе веды, атрыманыя за зімні час прападалі дарэмна.

Мінулай зімою гурток перайшоў на іншы шлях працы. Лекцыі чытаў аграном і ў гурток уцягваліся, галоўным чынам, дарослыя сяляне і комсамольцы—самастойныя гаспадары. Трэба адзначыць, што сяляне цікавіліся ўсю зіму працай гуртка, акуратна прысутнічалі на заняткях. Вынікі выявіліся: слухачы гуртка ўцяплялі хлявы для жывёлы, некаторыя даюць корм на вагу і г. д.

Яшчэ большы вынік добрай працы гуртка паказала 2-я раённая выстаўка, якая адбылася 30 кастрычніка. Сябрамі гуртка было прадстаўлена на выстаўку шмат экспонатаў па жывёлагадоўлі, турнэпсу, кармавых буракоў, паляводзтву і інш.

Караньплоды сеяліся пад кіраўніцтвам агранома, насеньнем, якое ён даў, на ўласных гаспадарках, бо гурток зямлі сваёй ня мае.

Пасьля выстаўкі гурток атрымаў наступныя прэміі: канюшынацёрку і спружынную барану.

Цяпер сяляне з гонарам гавораць аб сваім гуртку і дзякуюць ячэйцы КСМ—організатару і кіраўніку жыцьцём і працай гуртка.

В. Галадноўскі.

Абараняйце наш ураджай.

(Худаўцы, Крупскі раён. Аршанская акруга).

Наша комсамольская ячэйка парашыла адзначыць сьвята «Ураджаю» праведзеньнем масавага беспартыйнага-комсамольскага вечару самадзейнасьці.

У суботу вечарам 29-га кастрычніка ў комсамольскім клюбе сабралася ўся беспартыйная моладзь. Прышлі і старыя дзядзькі. Да гэтага вечару комсамольцы былі добра падрыхтаваны.

Спачатку адбыўся невялічкі даклад «Наша сельская гаспадарка вёскі Худаўцаў і Дзень Ураджаю».

Даклад гэты слухалі ўважліва. Многа таварышоў выступалі ў спрэчках, азначалі дасягненьні і хібы ў працы моладзі па сельскай гаспадарцы.

На гэтым вечары далі наказ хлапцам 1905-га году нараджэньня якія ідуць у Чырвоную Армію—упарта абараняць ураджай краіны саветаў ад нападаў капіталістых.

Юнвяскор С. А. Патапенка.

Зямля працу любіць.

Дзень на с.-г. выстаўцы.

(Вёска Станькава, Койданаўскі раён).

Раніца вясёлая, залітая праменьнямі сонца, абудзіла сялянства вёскі...

Кожны малады гаспадар, кожны сівы культурнік што-небудзь нёс пад пахай, вёз на калёсах, вёў на паваду на сельска-гаспадарчую выстаўку.

Прысадзісты, шыракаплечы гаспадар—дэмобілізаваны чырвонаармеец—прывёз велізарны, ніколі нікім небачаны, гарбуз.

І машына прасьпявае марш хаўтурны вёсцы старай.

Вага гарбуза **1 пуд 25 фунтаў**. Другі—старэйшы з рыжаватай барадою, у кажушку, нерацятым вяровачкай, прывёс у кошыку караньплоды. Ен пасеяў іх першы раз у гэтым годзе і дасягнуў значных вынікаў: буракі нарасьлі на 18 фунтаў вагою. Трэці, комсамолец, прывёз моркаву. Маладая жанчына прынесла маленькія гарбузы (тыквачкі) і апавядае, як яна гэтымі самымі тыквачкамі **за два месяцы адкарміла двух подсьвінак з 1 да 4 пудоў.**

На белых сталох, на саломе сялянскіх павод красаваліся галоўкі капусты, буракі. Сярод іх паважнае месца займаюць экспонаты **Вільшчынскай школы сялянскай моладзі і Станькаўскай дзіцячай калёніі.** Пры экспонатах стаяць вучні школы і вядуць гутаркі з сялянамі, з гаспадынямі, **як лепш даглядаць грады, каб вырасьціць вялікія буракі, капусту, як садзіць, калі паліваць, чым паліваць, на якой зямлі лепш рабіць грады, як чаргаваць пасевы і г. д.** Кожную агранамічную параду яны падмацоўваюць практыкай з школьнай гаспадаркі, практыкай комсамольскіх паказальных вучасткаў, працай на якіх кіравалі вучні ШСМ.

Асабліва жанчыны цікавіліся і дзівіліся—як гэта можна вырасьціць такую капусту, як гэта можна, каб на нашай зямлі нарасьлі такія буракі.

Шмат сабралося гаспадароў каля экспонатаў савецкай гаспадаркі „Ружанполь". Загадчык гаспадаркі, вывесіўшы на сьцяне шмат дыяграм, каля плоту паставіўшы калівы вялікага аўсу, ячменю, жыта, бульбы, канюшыны, даводзіць карысьць ад пасеву добрым насеньнем. Ен кажа, што **саўгас заўсёды прыдзе на дапамогу селяніну і абменіць яго дрэннае насеньне на сартавое, на насеньне вялікай якасьці.**

І цэлы дзень гаспадары падагульнялі, свае дасягненьні, цэлы дзень комсамольцы стараліся паказваць усе свае дасягненьні на полі, а к вечару ўсе з радасьцю разыходзіліся па хатах, беражна весьлі экспонаты дамоў, бо іх яшчэ павязем на раённую выстаўку.

Міхась Маркевіч.

Рознаколерныя тканіны ўпрыгожылі выстаўку.

(Рагачэўскі раён, Бабруйская акруга).

30-га кастрычніка адбылася ў Рагачэве раённая сельска-гаспадарчая выстаўка, на якую разам з дарослымі сялянамі прывезьлі экспонаты комсамольцы і беспартыйная моладзь.

Яшчэ з 8 гадзін раніцы па вуліцах хадзілі вясковыя дзяўчаты комсамолкі з клункамі за плячыма: гэта яны нясуць свае «саматужніцтва» паказаць на выстаўцы ўсім вясковым дзяўчатам свае уменьне ткаць, вышываць.

Дзьве комсамолкі з вёскі Сьвятое, прышлі за 25 вёрст, расклалі свае вырабы—рушнікі, посьцілкі, антыляжы і г. д. Нібы сорамячыся апавядаюць яны прысутным, у колькі ніт ўткана настольніца, як рабілася вышываньне рушніка і г. д.

Аддзел «саматужнага ткацтва»—самы багаты; тут можна ўбачыць самыя рознаколерныя, самыя розпастайныя тканіны, зробленыя вясковымі жанчынамі, як ніткамі свае працы, так і фабрычнымі. Удзельнікі гэтага аддзелу—у пераважнай большасьці маладыя вясковыя дзяўчатыкомсамолкі.

У аддзеле паляводзтва сярод пажылых дзядзькоў, расклаў сваю гародніну комсамолец Яромаў. Большай часткай комсамольскія экспонаты—гэта караньплоды. І гэта зразумела: на іх у раёне праводзіцца конкурс і ячэйкі паказваюць свае дасягненьні. Прывезены адным комсамольцам на выстаўку бурак важыць паўпуда, другі—25 фунтаў, трэці—больш.

Комсамольцы—самастойныя гаспадары атрымалі на выстаўцы першыя проміі і дыплёмныя лісты.

Я. М. Савіцкі.

Вэлёсыпэд з дрэва.

Адзін трактар і 100 коняй.

(Лагойская раённая выстаўка, Менскай акругі)

30-га кастрычніка ў мястэчку Лагойску адбылася раённая сельска-гаспадарчая выстаўка.

Напярэдадні выстаўкі праводзілася шырокая прапагандыцкая праца з мэтай больш шага ўцягненьня сялянства ва ўдзел сьвяткаваньня дню ўраджаю. У гэтай працы самы актыўны ўдзел прынялі комсамольскія ячэйкі. Кожнаму комсамольцу было даручана, і ён гэта выконваў, расказаць свайму суседу аб карысьці сельска-гаспадарчай выстаўкі, адзначыць яго культурныя дасягненьні, калі ён мае, і прапанаваць яму зьявіцца з сваімі экспонатамі на выстаўку.

Прагляджаючы выстаўку, пераконваешся, што ў раёне за апошнія гады значна пашырылася травасеяньне і насадка карэньплодаў. Гэта выклікана ў сваю чаргу пашырэньнем жывёлагадоўлі. Селянін зразумеў, што гаспадарка з жывёлагадоўчым ухілам дасьць яму найвялікшы прыбытак, палепшыць яго матар'яльнае становішча, і ён пачынае гэту задачу, пастаўленую перад ім Савецкай уладай, выконваць. На выстаўцы было 8 племянных жарабкоў, шмат кароў і быкоў.

У раёне існуе 3 жывёлагадоўчыя таварыствы. **Міхайлаўскае** жывёлагадоўчае таварыства прывезла на выстаўку некалькі племянных парасят, якім было **толькі па 6 месяцаў, а важылі па 5 пудоў.** Экспонаты гадоўлі сьвіней былі ўпяршыню на нашай сельска-гаспадарчай выстаўцы. Міхайлаўскае таварыства атрымала ганаровы дыплём і невялічкую грашовую прэмію.

Вакол трактару, які прыехаў з савецкай гаспадаркі Лагоза, увесь дзень стаяў натоўп моладзі і цікавіўся яго працай. Комсамолец-трактарысты з вясёлай ухмылкай на вуснах тлумачыць хлопцам:

— Запрэжэце вы 100 коняй у плугі, дык я сваёй машынкаю больш узару. Браткі, як запушчу ў зямлю, дык нідзе ня супыніцца, нідзе не пакіне агрэху, і нараві́цца ня думае.

15-гадовы хлапчук зрабіў невялічкую малатарню з перадачай, мадэль самалёту і дрэўляны вэлёсыпэд. Гэтыя свае вырабы ён прывёз на выстаўку. Хлапцы і дзяўчаткі сталі каля століку, на якім былі разьмешчаны гэтыя экспонаты дзіцячых забаў, распытвалі, як гэта ён зрабіў, злаваліся на сябе, што яны не здагадаліся раней зрабіць такой рэчы. А гаспадар экспанатаў сарамліва дае спраўкі: **паглядзеў я на лісапету, на якой катаўся дзядзька Міхайла і пачаў майстраваць яго з дрэва...**

Піонэры таксама заўзята рыхтаваліся да выстаўкі. **Гасьцілаўскі** отрад прывёз на выстаўку экспонаты буракоў, турнэпсу і морквы, за якія атрымаў прэмію ў пяць рублёў.

У гэтым годзе на выстаўку была прыцягнута пераважная большасьць беднаты. Экспонаты ў сваей большасьці належалі гаспадаркам, якія маюць 3—4 дзесяціны зямлі, а таксама савецкім і колектыўным гаспадаркам.

А. К.

За танны і працаздольны савецкі апарат.

Банкаўскія комсамольцы не палохаюцца „спэцаў“ і жыва ўзяліся за рацыяналізацыю

Ячэйка Акрфа наладзіла абмен вопытам працы з віцебскай ячэйкай.

Ваўкоў баяцца—у лес не хадзіць.

Барацьба з бюрократызмам, соцыялістычная перабудова дзяржаўнага апарату, маюць вялікае значэньне для соцыялістычнага будаўніцтва. У нас яшчэ ёсьць шмат фактаў, якія паказваюць, як далёкі яшчэ асобныя зьвеньні чашага дзяржаўнага апарату ад рабочых масаў, як яшчэ слаба яны зьвязаны з масамі, як абрасьлі яны старым, чужым нам мохам чыноўніцтва.

Чысьціць, спрашчаць і перабудоўваць дзяржаўны апарат, уцягваючы ў гэту працу найшырокія масы працоўных,—адна з асноўных задач партыі і комсамолу.

Як гэту задачу выконваюць комсамольскія ячэйкі?

Шмат якія ячэйкі комсамолу ня ўцямілі гэтай важнейшай задачы, а калі і ўцямілі, дык не «раскачаліся» яшчэ праводзіць яе ў практычнае жыцьцё. У ячэйцы НКЮ абмежаваліся тым, што «засьлухалі даклад». У ячэйцы ВСНГ—«зразумелі асноўную задачу савецкай ячэйкі», але ня рушыліся да дзеяньня. Там, нават існуюць такія погляды:

— Мы, «пешкі», некваліфікаваныя служачыя, ня можам выносіць прапановы па рацыяналізацыі, бо ва ўстановах спэцы сядзяць.

— Ды і наогул, ці-ж можа ячэйка ў цэлым удзельнічаць у рацыяналізацыі?

Вопыт работы ячэйкі банкаўскіх устаноў гаворыць іншае. Дзякуючы энэргіі і ініцыятыве ўсёй ячэйкі, тут рашэньні партыі аб рацыяналізацыі праводзяцца ў жыцьцё на справе. Тут няма ножніц паміж словам і справай.

Банкаўскія комсамольцы не палохаюцца «спэцаў» і рацыяналізуюць свой апарат у цеснай сувязі з імі, абгаварваючы пытаньні праз насьценгазэту, прыцягваючы да ўдзелу шырокія масы служачых.

У выніку працы комсамольцы дасягнулі шмат чаго ў галіне спрашчэньня і паляпшэньня кіраўніцтва справамі, у галіне ўдасканаленьня апарату, эканоміі і г. д.

Ячэйка Акрфа наладзіла абмен вопытам працы з віцебскай ячэйкай, скарыстоўвае вопыт з газэт «Комсомольская Правда», «Чырвоная Зьмена».

Вопыт ячэек паказвае, што ўсе гутаркі па ажыўленьні працы савецкіх ячэек застануцца пустымі гутаркамі да таго часу, пакуль комсамольская ячэйка шчыльна не падойдзе да барацьбы з бюрократызмам, да працы па палепшаньні савецкага апарату.

У гэтым—цьвік пытаньня. У гэтым стрыжань працы савецкай ячэйкі.

„Вечная памяць“ непатрэбным паперам.

У барацьбе за кожную хвіліну.

Комсамольцы ячэйкі ЦСУ заўважылі: чаму гэта кожны дзень шмат працаўнікоў спазьняецца на работу на гадзіну, дзьве? Абгаварылі пытаньне, унесьлі прапанову аб уладзеньні нумарной сыстэмы. Дзякую ы гэтай сыстэме, цяпер спазьняюцца ня больш як на 5 хвілін.

Па прапанове комсамольцаў, быў зьняты з працы адзін супрацоўнік за бюрократызм. Таксама выпадак протэкцыянізму ў аддзеле перапісу сустрэў адпор.

Ня горш і ў ячэйцы Менскага АКРФА. Комсамолец Бантаровіч унёс прапанову аб скарачэньні некаторых інстанцый шляху праходжаньня папер ад аднаго аддзелу ў другі. Ячэйка невялічкая, таму і практыкуюцца тут справаздачы асобных комсамольцаў аб удзеле ў рацыяналізацыі свайго апарату. Мэтад сябе апраўдаў. Маюць комсамольцы цесную сувязь з Віцебскай ячэйкай Акрфа. Шмат чаго яны скарысталі з вопыту працы па рацыяналізацыі гэтай ячэйкі, шмат перадалі карыснага ў сваёй працы.

Ія. М.

„Што мы „пешкі“, можам зрабіць?!“

Амаль 10 устаноў яднае комсамольская ячэйка ВСНГ (Менск).

— Ці можна ячэйцы ў цэлым удзельнічаць у рацыяналізацыі апарату?

— Вядома, нельга!—так заяўляе актыў.

Такіх у нас шмат.

Актыў ячэйкі добра ведае, што барацьба з бюрократызмам, за рацыяналізацыю апарату—асноўная задача савецкай ячэйкі. Але што зробіш?—гавораць актывісты—дакладаў гаспадарчых працаўнікоў не наставіш на сходзе ячэйкі, бо гэтых устаноў дзесятак, а падругое:

— Ці-ж комсамолец—«пешка»—можа ўдзельнічаць у рацыяналізацыі, калі ў ВСНГ спэцы сядзяць?

Напрыклад, расказвае комсамолка—актывістка Луніна—высунулі комсамольцы прапановы, каб скараціць кіраўнікоў спраў.

— Хай спэцы самі сабе паперкі пішуць!

І, вядома, п сьмяяліся над такімі прапановамі.

— «Памойму,—каб не падарваць аўторытэт,—заявіла Луніна,—комсамольцу ня трэба высоўваць свае самастойныя пляны і прапановы. Трэба нам спачатку вучыцца ў спэцаў».

Такія погляды ў ячэйцы ёсьць і цяпер, ня гледзячы на тое, што на сходзе далі ім адпор.

Па пытаньнях удзелу комсамольцаў у рацыяналізацыі апарату, была калісьці вынесена наступная рэзолюцыя: «Прыцягнуць усю моладзь да актыўнай працы па рацыяналізацыі апарату. Дабіцца 100 проц. удзелу моладзі ў экономнарадах. Кожнаму комсамольцу упросьціць і рацыяналізаваць тую галіну працы, па якой працуе».

Праўда, пасьля гэтай рэзолюцыі, у крамах комсамольцы за прылаўкам што-небудзь зрабілі, але астатняя маса ў справе рацыяналізацыі і дагэтуль ня прымае ўдзелу. У далейшым трэба ўзяцца ячэйцы за асноўную задачу сваёй работы.

Удзельнік.

У бойках за чоткі апарат.

(Менск, ячэйка ЛКСМБ банкаўскіх устаноў).

Актыў «рацыяналізатараў».

Адразу-ж, як толькі партыя выкінула лёзунг барацьбы з бюрократызмам за рацыяналізацыю савецкага апарату, ячэйка ўзялася за працу.

Толькі таму, што за гэтую працу ўзяліся ўсе, абгаварваючы пытаньне ня толькі на сходзе, але і ў прыватных выпадках, (гуляючы з таварышамі пасьля працы)—ёсьць значныя вынікі.

Яшчэ больш пасьпяхова пайшла праца, калі кампанія стала групавацца вакол насьценгазэты. **Быў праведзены сход юнсьценкораў.** Гаварылі аб тым, як лепш паставіць справу барацьбы за рацыяналізацыю апарату, як высьветліць гэтае пытаньне ў газэце.

Рашылі стварыць аддзел у газэце «рацыяналізуй сябе». Організаваўся гурток рацыяналізатараў вакол газэты. Прыходзілі спэцы і сумесна абгаварвалі тое ці іншае пытаньне.

Першыя заняткі гуртка далі шмат матар'ялу. Была высунута прапанова аб скарачэньні кніг, аб новым мэтадзе выдачы зарплаты, аб захаваньні архіву і інш.

Пасьля прапрацоўкі па гуртку, пытаньні высоўваліся на агульнае абгаварэньне праз насьценгазэту.

Хто лепшы працаўнік.

6 банкаў яднае комсамольская ячэйка і ў кожным свая праца, часам аднолькавая. **Рашылі склікаць нараду працуючых на аднолькавай працы.**

А што яму рабіць?

— Скажы, што ты зрабіў у справе рацыяналізацыі твайго апарату? Як ты працуеш?—пыталіся кожнага.

Адзін дзеліцца вопытам, астатнія слухаюць, папраўляюць памылкі, якія ёсьць амаль у кожнага комсамольца, вучацца на яго вопыце.

На нарадзе, больш кваліфікаваныя тлумачаць, як хутчэй і лепш працаваць маладому бранявіку, што дае вялікую карысьць.

Узьняць зацікаўленасьць да паднясеньня сваёй кваліфікацыі, наогул да працы—узялі на сябе вытворчыя вечары, якія ячэйка практыкуе досыць часта. На такія вечары прыходзіць уся моладзь.

Напрыклад, на апошнім вечары па выпярэдніцтве «хто хутчэй і лепш працуе»—першы прыз (два разрады надбаўка) узяў комсамолец Левін, потым Баргон, Левіна, Песіна.

Лепшыя адносіны да працы, набываньне практыкі—вось вынікі вечару.

Па комсамольскіх прапановах.

Цяпер аб выніках працы.

—Архіў банку пераведзены па аддзелах, што дало эканоміі ў 760 рублёў і скарачэньне часу, патрэбнага для адшуканьня працаўнікамі архіўных дакумантаў.

Прапановы тав. Жукаборскага аб зьмене картачнай сыстэмы выдачы зарплаты далі скарачэньне працы ў 3-4 разы.

3) Замест 6 кніг, якія вяліся ў вучотна-таварна-камісійнай опэрацыі —цяпер уведзена адна кніга—амерыканка.

Лішніх людзей дзяржаве ня трэба—сказалі комсамольцы. **Прапанова аб скарачэньні штату кіраўніка спраў і кантралёра праведзена ў жыцьцё. Яна дала 160 рублёў (кожны месяц).**

Прапановы аб скарачэньні граф ведамасьцяў, скарачэньне кніг, непатрэбных інспэктароў (Белсельбанк) —усё гэта прапановы комсамольцаў.

Характэрна адзначыць такі факт. Дзяржбанк рассылае карткі па аддзяленьнях, і, вядома, па адзінкі, а сотні і больш. **Навошта клеіць 8-капеечную марку? Лепш іх пасылаць бандэрольнымі і плаціць за кожную па 5 капеек. Такую прапанову ўнесла ячэйка комсамолу на абгаварэньне экономкамісіі.** Яе, вядома, хутка падхапілі і правілі ў жыцьцё.

Трэба адзначыць асабліва ... ўдзел у гэтай справе комсамольцаў **Лесіна і Цырульніка.**

Былі выпадкі бюрократызму, грубых адносін да прыходзячых грамадзян.

— Падыйдзеце да гэтага стала!

— Цяпер падыйдзеце да другога!

— Дык вы-ж ня сюды папалі! Пайдзеце вось туды! Такая няўважлівасьць да грамадзян цяпер зьнішчана, дзякуючы комсамольцам.

Хацелі зьняць з працы двух малодых хлапцоў і ўзяць нейкую знаемую, якая-б атрымлівала абедзьве пэнсіі гэтых хлапцоў. Комсамольская ячэйка справу перадала ў АКК. Пытаньне было вырашана ў карысьць хлапцоў.

Праўда, нядобра адносяцца да комсамольскіх прапаноў старыя спэцы, напрыклад, Іоселеў з Промбанку.

— Што яны ведаюць?—кажа.

Але комсамольцы могуць даказаць, што і іх прапановы ня дрэнныя. Ня гледзячы на іх малую кваліфікацыю, іх прапановы далі не адну тысячу эканоміі ў савецкім апараце.

МАЗО.

Савецкі чыноўнік.

Лідэры опозыцыі ставяць сябе па-за партыяй.

Троцкісцкая опозыцыя ў сваёй барацьбе супроць ленінскай партыі даўно пераступіла ўсе рамкі ня толькі партыйнай дысцыпліны, але і савецкай легальнасьці.

Спроба-ж троцкістых організаваць контр-дэмонстрацыю супроць мільённых дэмонстрацый пролетарыяту Масквы і Ленінграду ў дзень 10-цігодзьдзя Кастрычніка ставіць яе (троцкісцкую опозыцыю) у адзін рад з ворагамі дыктатуры пролетарыяту: меншавікамі і эс-эрамі.

Інакш, як здрадай рабочай справе, гэту спробу назваць нельга.

Не дарма маскоўскія рабочыя кінулі ў твар спрабаваўшым выступаць на дэмонстрацыі лідэрам опозыцыі ганебную клічку—„здраднікі“.

Толькі здраднікі і рэнэгаты маглі спрабаваць амрачыць сьветлае сьвята міжнароднага пролетарыята.

Гэта спроба пацярпела ганебную няўдачу. Сьвісткі, гнілыя яблыкі, галёшы—вось быў адказ маскоўскіх пролетараў на меншавіцкія выкрыкі троцкістых.

Нэо-меншавікам ні ў якай меры не ўдалося пахіснуць сталёвых радоў рабочае клясы, якая цалкам ідзе за УсеКП(б) і за яе ленінскім ЦК.

Весткі з усіх кутков і куточкаў нашага неабсяжнага Саюзу, у тым ліку і па нашай БССР, аднадушна сьведчаць аб нябывалай кольнасьці дэмонстрантаў, аб нябывалым уздыме мас, аб жалезнай іх згуртаванасьці навучол лёзунгаў і сьцягаў нашае партыі. Сьвяткаваньне 10-цігодзьдзя Кастрычніка даказала ўсяму сьвету, усім нашым прыяцелям і ворагам, што рабочая кляса Саюзу і працоўнае сялянства па-ранейшаму верны сьцягу, выкінутаму нашай партыяй ў кастрычніку 1917 г., па-ранейшаму аднадушны ў імкненьні адстаяць сваю ўладу ад усіх і ўсялякіх ворагаў.

Спробы троцкісцкай опозыцыі дэзорганізаваць волю працоўных мас скончыліся і не маглі не скончыцца самым ганебным крахам. Але той факт, што троцкістыя ўсё-ж прабавалі дэзорганізаваць сьвята, выступаючы, як асобная партыя, супроць УсеКП(б)—гэты факт прымушае нас паставіць рад пытаньняў.

Ці можам мы далей цярпець у радох нашай УсеКП(б) людзей, якія выступаюць адкрыта не толькі супроць партыі, але якія і прабавалі дэзорганізаваць вялікае сьвята 10-цігодзьдзя савецкай улады?

Ці можам мы далей даверыць гэтым людзям, якія ўсё яшчэ займаюць адказныя пасты ў апаратах нашае дзяржавы?

На гэтыя пытаньні прыходзіцца адказаць толькі адмоўна.

Таму правільна пастуніў Маскоўскі Камітэт партыі, калі ён запатрабаваў ад ЦК выключэньня з партыі лідэраў опозіцыі, калі ён выказаўся і супроць застаўленьня іх на адказных дзяржаўных пастох.

Бюро ЦК КП(б)Б і прэзыдыум ЦКК КП(б)Б у прынятай імі рэзолюцыі поўнасьцю далучаюцца да гэтае пастановы МК.

Нэо-меншавікоў мы ня можам цярпець ня толькі ў партыі, але і на адказнай рабоце ў нашым дзяржаўным апараце.

Мы пачалі і з посьпехам праводзім у нашых ячэйках шырокае дзелавое абмеркаваньне тэзісаў ЦК УсеКП(б) і контр-тэзісаў опозіцыі па пытаньнях парадку дня 15-га зьезду.

Першыя дні абмеркаваньня ясна давялі, што партыя ўпаўне разьбіраецца, куды гне опозыцыйная „ідэолёгія“. Велізарная, пераважная большасьць членаў і кандыдатаў партыі выказваюцца за лінію ЦК, супроць троцкісцкай опозыцыі.

На вуліцы, дзе лідэры опозыцыі адважыліся паспрабаваць організаваць анты-савецкую дэмонстрацыю, яны атрымалі гэткі-ж рашучы адпор з боку рабочых мас.

Гэта павінна адчыніць і безумоўна адчыніць вочы радавым опозіцыянэрам.

Абавязак усіх чесных опозіцыянэраў неадкладна і рашуча абмежавацца ад організатараў анты-савецкіх дэмонстрацый.

Усякая «фігура замоўчваньня» у гэтым пытаньні роўназначна простаму пераходу ў стан ворагаў рабочае клясы, ворагаў пролетарскай дзяржавы.

Мы спакойна працягваем нашу дзелавую дыскусію па прынцыповых пытаньнях гаспадарчае політыкі і па пытаньнях працы ў вёсцы.

Опозіцыя мела і мае поўную магчымасьць адстайваць свае погляды.

Але партыя ня можа і не пацерпіць у сваіх радох організатараў анты-савецкіх вулічных дэмонстрацый, нагла зьнішчаючых ня толькі партдысцыпліну, але і асновы савецкай законнасьці.

Сьпім, браточкі, храпім.

У Менскай ячэйцы НКЮ толькі чулі пра рацыяналізацыю. 7 месяцаў назад даклад чыталі па гэтым пытаньні і выказваліся, што „трэба ўзяцца“.

Але далей гэтага пажаданьня не пайшлі. Наўжо ў такім велізарным апараце ўсё „як па маслу“? Ня верыцца. Комсамольскай ячэйцы трэба ўзяцца за вывучэньне свайго апарату і практыкаваць вопыт другіх савецкіх ячэек.

Комсамолец.

У апошні і рашучы бой з бюракратызмам і цяганінай

Матар'ялы да прапрацоўкі пытаньняў XV зьезду УсеКП(б).

XV ЗЬЕЗД УсеКП(б) І ЗАДАЧЫ КОМСАМОЛУ.

УсеЛКСМ ніколі не заставаўся ў баку ад барацьбы ленінскай партыі супроць антыбальшавіцкіх ухілаў і плыняў. Адзінымі бальшавіцкімі шэрагамі ён прыходзіць да XV партзьезду.

Ленінскі комсамол уступае ў перадзьездаўскую дыскусію з сваёй старай позіцыяй падтрыманьня ленінскага ЦК партыі і рашучай барацьбы супроць троцкісцкай фракцыі. Двухмільённы комсамол, як і раней, верны слаўнаму ленінскаму сьцягу. Ён ніколі ня зьверне з ленінскага шляху.

Троцкісцкай опозіцыі, якая спрабуе пахіснуць жалезнае адзінства ленінскіх шэрагаў, комсамол дасьць рашучы бальшавіцкі адпор.

За адзінства партыі Леніна.

Сёньня мы друкуем рэзалюцыю апошняга пленуму ЦК УсеЛКСМ аб задачах комсамолу ў сувязі з XУ зьездам партыі. Рэзалюцыя гэта вызначае таксама і шляхі ўдзелу ў партыйнай дыскусіі комсамолу.

„Чырвоная Зьмена" будзе з аднаго боку, асьвятляць ход гэтай дыскусіі ў комсамольскіх організацыях, і з другога—зьмяшчаць матар'ялы да XУ зьезду на сваіх старонках.

Наша першая задача зводзіцца да таго, каб дадаткова да рэзолюцыі пленуму ЦК УсеЛКСМ і на падставе яе яшчэ раз растлумачыць сутнасьць тэй позіцыі якую павінен заняць і займае комсамол у разгарнуўшайся партыйнай дыскусіі.

Сярод некаторай часткі комсамольцаў і назат актыву існуе погляд, што ня справа комсамолу ўмешвацца ва ўсю тую ўнутрыпартыйную барацьбу, якая вось ужо на працягу некальніх год вядзецца ў партыі, што ня справа комсамолу ўмешвацца ў барацьбу партыі супроць троцкісцкай опозіцыі.

Ці правільны гэты погляд?—Не. І яшчэ раз—не. „Комсамол ня выканаў бы сваёй асноўной задачы—ленінскага выхаваньня моладзі калі-б ён застаўся ў баку ад гэтай барацьбы"—гаворыцца ў рэзолюцыі пленуму ЦК УсеЛКСМ.

Ленінскі комсамол ня можа холадна глядзець на тую барацьбу, якую зараз раскольнікі вядуць супроць ленінскага ЦК, на тую ганебную працу опозіцыі, якая вядзе да стварэньня другой, меншавіцкай партыі, да развязаньня рук „трэцяй сіле", сіле контр-рэволюцыі, да зрыву пролетарскай дыктатуры.

Ленінскі комсамол ня можа застацца раўнадушным да тэй недапусьцімай дзейнасьці опозіцыі ў яго шэрагах і шэрагах рабочай моладзі, якая накіравана да супроцьстаўленьня комсамолу бальшавіцкай партыі, да зрыву партыйнага кіраўніцтва комсамолам, да пераходу яго з позіцый ленінізму на позіцыі троцкізму, да зрыву таго велізарнейшага ўплыву комсамолу на масы беспартыйнай моладзі, які ім зараз заваёваны ўпартай работай па абароне эканомічных і культурных інтарэсаў апошняй.

Комсамол, які з гонарам носіць вялікае імя Леніна, ня можа стаяць у баку ад наскокаў опозіцыі на партыю яшчэ і таму, што толькі дзякуючы яе кіраўніцтву і штодзённым клопотам аб сваёй зьмене—комсамоле, апошні мог дасягнуць тых посьпехаў па падрыхтоўцы з моладзі практычных будаўнікоў соцыялізму, якія ён мае да дзесяцігодзьдзя вялікага Кастрычніка.

Вось чаму „комсамол павінен разам з партыяй даць апошні рашучы адпор троцкісцкай фракцыі і канчаткова выкрыць яе праўдзіцельскую опортуністычную сутнасьць у масах комсамольскай моладзі". (З рэзолюцыі пленуму ЦК УсеЛКСМ).

Аднак, калі няправільна тэорыя нэйтральнасьці, дык няправільна і тэорыя роўнапраўя, тэорыя аказаньня даўленьня па тых ці іншых пытаньнях на партыю.

Комсамол павінен і будзе ўдзельнічаць у партыйнай дыскусіі ў мэтах ленінскага загартаваньня сваіх членаў. Комсамол павінен і будзе ўдзельнічаць у дыскусіі на аснове „сваёй старай лініі падтрыманьня іспытанага бальшавіцкага ЦК і рашучай барацьбы супроць раскольнікаў—опозіцыянэраў".

Інакш пытаньне ня можа стаяць таму, што толькі ўпітваючы ў сябе вопыт многалетняй барацьбы партыі бальшавікоў, комсамол зможа выканаць тыя задачы, якія пастаўлены перад ім ходам гісторыі і якія яскравей яскравага выказаны тав. Ленінам на 3-ім зьездзе РКСМ.

І ўрэшце, толькі пад штодзённым няўхільным кіраўніцтвам партыі Леніна, комсамол зможа і надалей пасьпяхова рыхтаваць новых людзей для новай комуністычнай грамады.

Рэзолюцыя пленуму ЦК ЎсеЛКСМ ад 29 кастрычніка 1927 г.

(Прынята аднагалосна).

Падыходзячы XУ зьезд УсеКП будзе мець велізарнае значэньне для партыі і ўсяе рабочае клясы. Зьезд падвядзе асноўныя вынікі дзесяцігодзьдзя пролетарскай рэволюцыі, а таксама вынікі гаспадарчага разьвіцьця краіны за апошнія гады і ўлічыць вынікі політыкі і працы партыі ў вёсцы.

Разьвіцьцё краіны за пэрыод новай экономічнай політыкі паказвае, што **СССР няўхільна прасоўваецца ўперад па соцыялістычным шляху. Камандныя вышыні пролетарыяту адыгрываюць вядучую ролю па ўсёй народнай гаспадарцы краіны. Дзяржаўны і коопэратыўны гандаль усё больш і больш выціскае прыватны капітал з сфэры абмену і ўжо ахапіў пераважную частку ўсяго тавараабароту краіны.** Ня гледзячы на абсолютны рост прыватнага капіталу, соцыялістычны сэктар гаспадаркі расьце куды шпарчэй.

Разам з ростам удзельнае вагі соцыялістычных элемэнтаў гаспадаркі расьце і мацнее рабочая кляса СССР, павышаецца яе кіруючая роля, умацняецца дыктатура пролетарыяту.

Рашэньні XIУ парткопфэрэнцыі і XIУ зьезду партыі забясьпечылі ўздым вытворчых сіл у вёсцы, узмацненьне ў ёй соцыялістычных элемэнтаў і ўмацненьне рабоча-сялянскага блёку пад кіраўніцтвам пролетарыяту.

Усе гэтыя вынікі поўнасьцю пацьвярджаюць ленінскае палажэньне аб тым, што мы маем у нашай краіне ўсё неабходнае і дастатковае для пабудовы соцыялізму.

XV зьезду патрэбна, улічыўшы гэтыя вынікі, вызначыць програму соцыялістычнага будаўніцтва на бліжэйшы шэраг гадоў і практычна паставіць пытаньне аб далейшых шляхох індустрыялізацыі краіны і соцыялістычнай рэорганізацыі сялянскай гаспадаркі. На падставе адбудовы прамысловасьці і ўзмацненьня сувязі пролетарыяту з асноўнымі масамі сялянства **зьезд вызначыць шляхі і меры да ўзмацненьня наступу на капіталістычныя элемэнты краіны—на прыватніка і кулака.**

Разам з гэтым зьезду патрэбна падвесьці вынікі ўнутрыпартыйнай барацьбы за мінулыя два гады. **Політычная лінія опозіцыі, якая згуртавалася пад ідэйным сьцягам троцкізму, ужо зараз нічога агульнага ня мае з сапраўды ленінскай лініяй. Не падлягае ніякаму сумненьню, што соцыял-дэмократычны ўхіл опозіцыі перарастае ўжо ў яўны меншавізм.**

У процілегласьць Леніну і ўсёй партыі, якая лічыць, што ў нашай краіне магчыма пабудова соцыялізму пры ўмове, калі будаўнічая праца ня будзе сарвана інтэрвэнцыяй, опозіцыя лічыла і лічыць, што такая перамога немагчыма. З гэтай прычыны **опозіцыя ня бачыць гаспадарчых посьпехаў СССР, ня лічыцца з імі і ў пытаньнях гаспадарчага будаўніцтва, праяўляе поўную беспрынцыповасьць.**

Опозіцыя прадказвала экономічны крызіс і капіталістычнае перараджэньне гаспадаркі СССР пры сучасным кіраўніцтве партыі. Гэтыя прараканьні поўнасьцю адхілены тымі вынікамі, з якімі савецкая дзяржава прышла да дзесяцігодзьдзя свайго існаваньня, вынікамі, якія дазваляюць разгарнуць яшчэ больш рашучы і энэргічны наступ на прыватны капітал.

У пытаньнях політыкі партыі ў адносінах да сялянства опозіцыя скацілася да чысьцейшага меншавізму, ня прызнаючы ніякай розьніцы паміж разьвіцьцём вёскі ва ўмовах пролетарскай дыктатуры і ва ўмовах капіталізму.

Найбольш яскрава беспрынцыповасьць і хістаньні опозіцыі выявіліся ў факце яе адмоўных адносін да 7-мігадзіннага рабочага дню,

гэтага важнейшага мерапрыемства, якое забясьпечвае больш шпаркі культурны ўздым рабочае клясы і больш пасьпяховую барацьбу з беспрацоўем у краіне. У гэтым пытаньні опозіцыя па сутнасьці справы аказалася на адной позіцыі з меншавікамі.

З агульнай ліквідатарскай установкі опозіцыі, з яе нявер'я ў сілы рабочае клясы, яе здольнасьці весьці за сабою асноўныя масы сялянства па шляху соцыялістычнага будаўніцтва выцякаюць яе пацьверджаньні аб тэрміdорыянскім шляху разьвіцьця нашай краіны.

Ус гэта лінія опозіцыі толькі рабіла цяжкай і дэзорганізавала працу партыі па будаўніцтву соцыялізму.

Сваёй фракцыйнай дзейнасьцю опозіцыя ўсё больш падрывае асновы дыктатуры пролетарыяту.

Стварэньнем нелегальных друкарняў і свайго організацыйнага апарату, апеляцыяй супроць партыі да беспартыйных наогул і блёкам з беспартыйнымі буржуазнымі інтэлігентамі ў асаблівасьці опозіцыя перайшла рамкі ня толькі партыйнай, але і савецкай законнасьці, перайшла да організацыі новай антыбальшавіцкай партыі і новага антыбальшавіцкага інтэрнацыяналу ўльтра-левых (Маслаў) і ўльтра-правых (Суварын) рэнегатаў і контр-рэволюцыянэраў. **Усе гэтыя дзеяньні опозіцыі льлюць ваду на млын контр-рэволюцыі і несумяшчальны з** прабываньнем у шэрагах бальшавіцкай партыі.

Опозіцыя дайшла да мяжы,

за якой яна сальлецца з «трэцяй сілай», сілай буржуазнай рэстаўрацыі, якая ўжо зараз спрабуе скарыстаць і скарыстоўвае опозіцыю для сваёй контррэволюцыйнай працы. Перадзьездаўская дыскусія, шырокае абгаварэньне пытаньняў зьезду ва ўсёй партыі канчаткова выкрываюць антыленінскі характар опозіцыі, яшчэ раз выявяць волю ўсёй партыйнай масы да абароны адзінства партыі і яе бальшавіцкай лініі і паставяць перад опозіцыяй пытаньне рубам:

або падначаленьне рашэньню ўсёй партыі, або вон з партыі.

Удзел комсамолу ў дыскусіі.

Сваю дэзорганізатарскую дзейнасьць опозіцыя распаўсюдзіла і на УсеЛКСМ. Опозіцыя шырока ўжывае старыя троцкісцкія мэтады, імкнучыся супроцьставіць маладое пакаленьне рэволюцыі бальшавіцкай партыі і тым самым адарваць моладзь ад уплыву ленінскай партыі, паслабіць партыйнае кіраўніцтва комсамолам.

УсеЛКСМ ніколі не заставаўся ў баку ад барацьбы ленінскай партыі супроць антыбальшавіцкіх ухілаў і плыняў.

Пункт погляду нэйтральнасьці ў барацьбе паміж ленінізмам і ўхіламі ад яго, у асаблівасьці ў барацьбе паміж ленінізмам і троцкізмам, ніколі не падзяляўся саюзам. Ён асабліва недапусьцімы ў момант пачуванага ўзмацненьня раскольніцкай работы опозіцыі, калі опозіцыя закладвае асновы новай антыбальшавіцкай партыі і тым самым падрывае пролетарскую дыктатуру. Пункт погляду нэйтральнасьці асабліва недапусьцімы зараз яшчэ і таму, што опозіцыя ўсямерна імкнецца раскласьці комсамол, ачарніць яго ў вачох рабочай моладзі, скласьці яго лінію і організуе фракцыйную работу ў яго шэрагах, усімі мерамі спрабуючы скарыстаць комсамольскую моладзь для стварэньня сваёй новай партыі.

Комсамол ня выканаў-бы сваёй асноўнай задачы—ленінскага выхаваньня моладзі, калі-б ён застаўся ў баку ад гэтай барацьбы; комсамол павінен разам з усёй партыяй даць апошні сакрушыцельны адпор трацкісцкай фракцыі і канчаткова выкрыць яе здрадніцкую опортуністычную сутнасьць у масах комсамольскай моладзі.

Пры гэтым неабходна забясьпечыць дзелавое абгаварэньне вынікаў гаспадарчага разьвіцьця СССР, шляхоў далейшага будаўніцтва соцыялізму і ўзмацненьня дыктатуры рабочае клясы, мерапрыемстваў партыі па організацыі беднаты і ўзмацненьню блёку пролетарыяту з серадняцкай масай сялянства.

Аднак удзел комсамолу ў абгаварэньні асноўных пытаньняў партыйнага жыцьця ня мае і ня можа быць зьвязан з якім-небудзь супроцьстаўленьнем комсамолу партыі ці аказаньнем націску на ленінскую лінію партыі.

Комсамол удзельнічае ў дыскусіі ў мэтах бальшавіцкага выхаваньня сваіх членаў і іх ідэйнай загартоўкі, рашуча змагаючыся з усімі тэндэнцыямі раўнапраўя комсамолу і ЎсеКП, якія ўсімі мерамі падтрымліваюцца ўсёй дэзорганізатарскай працай опозіцыі ў шэрагах ЎсеЛКСМ.

ЦК ЎсеЛКСМ уступае ў перадзьездаўскую дыскусію з сваёй старай позіцыяй падтрыманьня ленінскага ЦК партыі і рашучай барацьбой супроць троцкісцкай фракцыі. Пленум ЦК ЎсеЛКСМ далучаецца да рашэньня апошняга пленуму ЦК і ЦКК ЎсеКП(б) аб выключэньні т. т. Троцкага і Зіноўева з ЦК. Пленум таксама адобрывае вызначаную апошнім пленумам ЦК і ЦКК ЎсеКП(б) лінію далейшага разьвіцьця краіны, якая выказана ў проэктах тэзісаў да XУ партыйнага зьезду. ЦК ЎсеЛКСМ упэўнены, што

ленінскі комсамол адзінадушна, як і ў мінулых партыйных дыскусіях, падтрымае бальшавіцкую лінію супроць троцкісцкай

і выкажацца за бальшавіцкую партыю супроць раскольнікаў і дэзорганізатараў ленінскіх шэрагаў.

Практычны удзел комсамолу ў дыскусіі павінен выявіцца ў пролетарскіх організацыях у дзелавым і таварыскім абгаварэньні асноўных пытаньняў партыйнай політыкі на падставе проэктаў тэзісаў да XУ зьезду, на сходах ячэек і актыву саюзу і друкаваньні важнейшых матар'ялаў па партыйных і комсамольскіх пытаньнях у «Комсомольской Правде». Як правіла, комсамольскія ячэйкі абгаварваюць гэтыя пытаньні пасьля абгавору іх у мясцовых парт'ячэйках. У вясковых організацыях саюзу павінна быць праведзена **растлумачальная** праца аб задачах XУ зьезду партыі.

Пытаньні працы моладзі і опозіцыя

XУ зьезд УсеКП(б) будзе абгаварваць асноўныя задачы комсамолу ў сувязі з 5-гадовым плянам соцыялістычнага будаўніцтва і політыкай партыі ў вёсцы. З гэтым ЦК УсеЛКСМ лічыць неабходным зьвязаць абгаварэньне партыйных пытаньняў у комсамоле з абгаварэньнем важнейшых пытаньняў работы саюзу. **У выніку** гэтага абгаварэньня ЦК зможа канчаткова аформіць свае прапановы да партыйнага зьезду. Аднак ужо зараз ЦК лічыць неабходным выставіць шэраг пунктаў, якія маглі-б паслужыць асновай для абгаварэньня ў саюзе:

1. Пяцігадовы плян соцыялістычнага будаўніцтва высоўвае перад УсеЛКСМ агромністыя задачы ў справе ўцягненьня шырокіх мас працоўнай моладзі ў гэту вялікую творчую працу перамогшага пролетарыяту. **Перад рабочай моладзьдзю нашай краіны стаіць задача актыўнага і сьвядомага ўдзелу ў практычным ажыцьцяўленьні індустрыялізацыі краіны, у разьвіцьці і рацыяналізацыі соцыялістычнай прамысловасьці. Комсамол можа і павінен адыграць ролю аднаго з буйнейшых рычагоў пролетарскай дыктатуры ў барацьбе з нашай тэхнічна-гаспадарчай і культурнай адсталасьцю.** За апошнія два гады саюз ужо дабіўся значных дасягненьняў у сваёй культурна-гаспадарчай дзейнасьці, дапамагаючы партыі ў правядзеньні рэжыму эканоміі, уздыму вытворчасьці працы, і прыступіў да працы па рацыяналізацыі прамысловасьці. **У далейшым комсамол павінен з яшчэ большай энэргіяй працягваць і разьвіваць гэту працу,** зьяўляючыся сьмелым ініцыятарам і актыўным памочнікам партыі ў перабудове прамысловасьці на базе новай тэхнікі і ўвядзеньні новых мэтадаў організацыі працы, у ўздыме працоўнай дысцыпліны і зьніжэньні сабекошту прамысловых тавараў.

Комсамол у той-жа час разам з профсаюзамі павінен з усёй рашучасьцю **змагацца з усякага роду бюрократычнымі скажэньнямі лініі партыі ў пытаньнях рацыяналізацыі,** заўжды працуючы ў тым напрамку, каб па меры росту і ўзмацненьня соцыялістычнай індустрыі систэматычна паляпшалася эканомічнае становішча пролетарыяту і рабочай моладзі. Толькі на гэтай практычнай рабоце, комсамол зможа выхоўваць найшырэйшыя масы рабочай моладзі ў духу сьвядомай, дысцыплінаванай комуністычнай працы і выхоўваць новыя кадры комуністычнага пролетарыяту.

Якраз на гэтай аснове і ўвязкі інтарэсаў рабочай моладзі з інтарэсамі рабочай клясы ў цэлым, у барацьбе з усякага роду цэхавымі і рэакцыйнымі настроямі сярод адсталых груп пролетарскага маладняка будаваў саюз за ўсе гады свайго існаваньня сваю экономічную і адукацыйную работу. Толькі дзякуючы гэтай адзіна правільнай комуністычнай політыцы,

саюз пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі змог ня толькі захаваць, але і пашырыць асноўныя кастрычнікавыя заваёвы

рабочай моладзі, якія зьяўляюцца адной з галоўных частак програмы УсеКЛСМ.

„Вызваляючы ад прыгнёту рабочую моладзь, савецкая ўлада ў корані зьмяняе зьмест яе працы. З прадмету эксплёатацыі, праца рабочага падростка ператвараецца ў аснову соцыялістычнага выхаваньня, падначальваецца мэтам абучэньня. Капіталістычная фабрыка ператварала падростка ў просты прыдатак машыны; савецкая ўлада, рэорганізуючы прамысловую працу падростка да 18 год, стварае з іх усебакова разьвітых пролетарыяў". (З програмы УсеЛКСМ).

Выходзячы з гэтага асноўнага прынцыпу соцыялістычнай рэорганізацыі працы моладзі, саюз прарабіў велізарную працу па захаваньню і павялічэньню кадраў рабочых падросткаў у вытворчасьці, па будаўніцтву і паляпшэньню школ фабрычна-заводзкага вучнёўства (ахопліваючых зараз больш паловы пролетарскай моладзі да 18 год, якая занята ў дзяржаўнай прамысловасьці), вячэрніх школ рабочай моладзі, профтэхнічных і агульнаадукацыйных курсаў, якія асабліва выраслі за апошнія два гады. Апошнія рашэньні партыі і саюзу аб праведзеньні нормаў броні падросткаў у адпаведнасьці з запатрабаваньнямі прамысловасьці ў кваліфікаванай рабочай сіле, наперакор злоснаму паклёпу опозіцыі, ня толькі не падрываюць кастрычнікавых заваёў моладзі, а садзейнічаюць побач з іншымі мерапрыемствамі справе рацыяналізацыі прамысловасьці, праведзеньне якой толькі і можа стварыць моцную базу для карэннага паляпшэньня становішча рабочай клясы, у тым ліку і для поўнай рэорганізацыі юнацкае працы на соцыялістычных пачатках. У той-жа час гэтыя рашэньні забясьпечваюць сапраўднае замацаваньне ў вытворчасьці рабочага юнацтва, якое прайшло курс вытворчага абучэньня.

Заваёвы застануцца непарушнымі.

Асноўныя кастрычнікавыя заваёвы рабочай моладзі: «скарачэньне рабочага дню для асоб, не дасягнуўшых 18 год, да 6 гадзін і не дасягнуўшых 16 год—да 4 гадзін, забарона карыстацца працаю падросткаў і дзяцей да 14 год, праведзеньне месячнага водпуску з захаваньнем заробку, устанаўленьне асобнага тарыфу для падросткаў, які забясьпечвае фактычнае праведзеньне скарочанага дню...» (з програмы УсеЛКСМ) застаюцца непарушнымі. Увядзеньне вучнёўскай сеткі у сувязі з праводзімай профсаюзамі тарыфнай рэформай, пры ўмове захаваньня існуючага ўзроўню зарплаты падросткаў-вучняў і далейшага яго падцягваньня ў адносінах да зарплаты дарослых рабочых у роўнай меры з нізка-аплачваемымі групамі рабочых, наперакор зацьверджаньням опозіцыі, ні ў якай меры не азначае зьмены асноўнага законадаўства аб працы моладзі і накіравана да ўпарадкаваньня сыстэмы аплаты працы вучняў і да болей організаванай пастаноўкі фабрычна-заводзкага вучнёўства.

У гэтых умовах суцэльным паклёпам зьяўляюцца зацьверджаньні трацкісцкай опозіцыі аб адмене Кастрычнікавых заваёў рабочай моладзі і праведзеньні рацыяналізацыі за кошт пролетарскага маладняка.

Толькі людзі, адмаўляючыя «пасьлядоўна соцыялістычны тып» нашых дзяржаўных прадпрыемстваў, іграючыя на цэхавых консерватыўных настроях адсталых груп рабочых, якія супроцьстаўляюць рабочую моладзь рабочай клясе ў цэлым і яго партыі, могуць дайсьці да такіх лўпа меншавіцкіх, рэнегацкіх абвінавачваньняў нашай партыі і комсамолу.

Заўсёды і ўсюды з партыяй Леніна пад яе кіраўніцтвам!

„Хто хоць колькі-небудзь паслабляе жалезную дысцыпліну партыі пролетарыяту (асабліва ў пэрыод дыктатуры), той на справе дапамагае буржуазіі.

(Працяг рэзолюцыі Пленуму ЦК УсеЛКСМ ад 29 кастрычніка 1927 г. Пачатак рэзолюцыі глядзеце на папярэдняй старонцы).

Высоўваем шэраг пытаньняў.

3. На падставе маючыхся дасягненьняў, комсамол павінен, у сувязі з пэрспэктываю пяцігадовага разгортваньня народнай гаспадаркі, высунуць шэраг пытаньняў, вырашэньне якіх будзе садзейнічаць далейшаму паляпшэньню экономічнага становішча пролетарскай моладзі і разьвіцьцю справы яе адукацыі.

Выходзячы з гэтага, неабходна:

а) **Сыстэматычна працаваць у напрамку поўнай рэорганізацыі працы рабочай моладзі на социялістычных пачатках.** Практычна неабходна, каб у працягу бліжэйшых гадоў усе рабочыя-падросткі, якія заняты ў дзяржаўнай прамысловасьці, былі ахоплены школай фабрычна-заводзкага вучнёўства, якую трэба прыстасаваць да запатрабаваньняў рацыяналізуемай прамысловасьці. План разгортваньня фабзавучу, а таксама і 7-годкавай школы, як агульнаадукацыйнай базы для фабзавучу, павінен быць уключаны ў 5-гадовы план разьвіцьця прамысловасьці.

У сувязі з увядзеньнем 7-гадзіннага рабочага дню, асаблівую ўвагу трэба зьвярнуць **на пашырэньне сеткі агульнаадукацыйных і проф-тэхнічных школ і курсаў для рабочага юнацтва,** дамагаючыся такога становішча, каб кожны малады рабочы скарыстоўваў свой вольны час для павышэньня свайго тэхнічнага і агульна-культурнага ўзроўню. Гэта тым болей неабходна, бо далейшае разьвіцьцё і рацыяналізацыя прамысловасьці ўпіраюцца ў неабходнасьць падрыхтоўкі новых кадраў культурных і тэхнічна пісьменных рабочых, здольных рухаць уперад социялістычную гаспадарку нашай краіны.

в) **Даваць рашучы адпор усім спробам парушыць партыйныя і савецкія пастановы ў галіне працы і адукацыі рабочай моладзі.** У прыватнасьці неабходна поўнасьцю ліквідаваць дармовае вучнёўства там, дзе яно яшчэ мае месца.

г) **Павышэньне ўзроўню зарплаты рабочых-падросткаў у адносінах да зарплаты дарослых рабочых** шляхам падцягваньня іх зарплаты ў сярэднім у тэй-жа меры, як і пэўна вызначаным групам дарослых рабочых.

Узмацненьне пролетарскага кіраўніцтва і праца ў вёсцы

4. Апошнія гады былі пэрыодам вялізарнага росту комсамолу і ўзмацненьня яго ўплыву на шырокія масы моладзі. За тры з паловаю гады ў комсамол улілося больш за паўтара мільёна чалавек. Як організацыя выхаваўчая у першую чаргу, як організацыя маладога пакаленьня, якое расьце ў савецкай краіне ва ўмовах пролетарскай дыктатуры, комсамол натуральна ахоплівае і ўцягвае ў свае шэрагі больш шырокія масы, чым партыя. Бяз гэтага наш саюз ня змог бы выконваць станчых перад ім задач па комуністычным выхаваньні моладзі.

Але, нягледзячы на вялізарны колькасны рост саюзу ў горадзе і ў вёсцы, нягледзячы на масавы прыток сялянскіх падлеткаў за гэтыя гады, адначасова **сыстэматычна паляпшаўся социяльны склад саюзу, ўзмацняўся колькасна і якасна яго пролетарскі асяродак. За апошнія тры гады пролетарскія масы ў саюзу, якія складаецца з прамысловых рабочых і батракоў, вырас з 46,6 проц. да 42,4 проц.** Адначасова зьнізіўся процант іншых у саюзе. Разам з гэтым социяльны склад комсамольскага актыву неспрыяльна паляпшаўся, павялічвалася яго пролетарская частка, і зьніжаўся процант іншых у ім. Гэтыя факты апровяргаюць крыкі опозіцыі аб перараджэньні комсамолу і размываньні яго пролетарскіх кадраў.

Супроць цэхавых настрояў, супроць неразуменьня найвялікшай задачы перарабленьня і комуністычнага выхаваньня перадавой часткі сялянскай моладзі, за ўзмацненьне пролетарскага кіраўніцтва і ўплыву на шырокія масы працоўнай моладзі, такая была лінія комсамолу, якая вынікала з генеральнай лініі партыі.

5. Задача забеспячэньня пролетарскага кіраўніцтва ў комсамоле застаецца цэнтральнай

на увесь бліжэйшы пэрыод. Сучасныя міжнародныя адносіны (наступ буржуазіі на Савецкі Саюз, ваенная небясьпека) і ўнутраныя абставіны (абвастрэньне барацьбы за моладзь, рост кулацка-нэпманскіх пластоў побач з узмацненьнем клясавых позіцый пролетарыяту ў горадзе і ў вёсцы, разгортваньне наступу на кулака на падставе дасягнутых посьпехаў) патрабуюць таго, каб усе комсамольскія організацыі і кожны комсамолец у паасобку цьвёрда ўцямілі галоўнае вызначаючае значэньне гэтай задачы.

Пад гэтым пунктам погляду і трэба разглядаць лёзунг аб уцягненьні ўсёй рабочай моладзі ў саюз. Гэты лёзунг вызначаецца тым, што ва ўмовах пролетарскай дыктатуры, пры паляпшэньні экономічнага і культурнага становішча моладзі пры паступовай рэорганізацыі на социялістычных пачатках яе працы і адукацыі мы можам і павінны імкнуцца да аб'яднаньня ў сваіх шэрагах усяго рабочага маладняка. Лёзунг «усе рабочая моладзь у саюз» не адмяняе статуту комсамолу, не выключае індывідуальнага падыходу пры прыёме і масавай мацце яго. Ён накіраваны не да «размываньня» пролетарскіх кадраў комсамолу, як думаюць некаторыя прадстаўнікі комсамольскай опозыцыі, а да ўзмацненьня яго пролетарскага асяродку.

Агромністае значэньне ў сучасных умовах мае таксама социяльны склад комсамольскага активу. Ня гледзячы на маючыяся посьпехі ў гэтай галіне, задача правільнага клясавага адбору комсамольскага активу, павышэньне кіруючай ролі і ўплыву пролетарскіх і батрацка-бедняцкіх кадраў павінна як і раней заставацца ў цэнтры ўвагі комсамольскіх організацый.

6. Пытаньні работы саюзу ў вёсцы цесным чынам зьвязаны з цэнтральнай задачай узмацненьня пролетарскага кіраўніцтва ў комсамоле.

Асноўнай заваёвай партыі і комсамолу ў галіне вясковай працы за мінулы пэрыод зьяўляецца ўзмацненьне саюзу пролетарыяту і вясковай беднаты з серадняком.

Бяз гэтага немагчыма было-б узмацненьне блёку рабочае клясы і сялянства. Бяз гэтага ня былі-б створаны ўмовы для абмежаваньня кулацкіх элемэнтаў у вёсцы. Політыка «сувязі», якая праводзіцца партыяй і саюзам, практычна праверана і поўнасьцю апраўдана, разам з тым зусім выкрыта лінія опозіцыі, якая прапанавала сыстэму делегацкіх нарад сялянскай моладзі з сталым складам, што няміну́ча прывяло-б да супроцьстаўленьня серадняком беднаце, да страты нашага ўплыву на асноўныя масы працоўнай сялянскай моладзі, да ўзмацненьня кулацкага ўплыву ў яе асяродзьдзі і тым самым да падрыву пролетарскага кіраўніцтва ў шэрагах УсеЛКСМ.

7. За мінулы пэрыод комсамол пачаў разгортваць шырокую працу па пераатварэньню сялянскае гаспадаркі на пачатках коопэраваньня і культурнай рэволюцыі ў вёсцы. Усё гэта прывяло да росту аўторытэту УсеЛКСМ у вёсцы і ўзмацненьня яго ўплыву на масы сялянскай моладзі.

Аднак, пры правядзеньні гэтай правільнай лініі нагляда́ліся асобныя скажэньні, якія выяўляліся ў тым, што некаторыя комсамольскія організацыі, удзельнічаючы ў рабоце па ўздыме сельскай гаспадаркі, зьвярталі недастаткова ўвагі беднаце і батрацтву і дрэнна ўвязвалі сваю культурна-гаспадарчую дзейнасьць з задачамі колектывізацыі сельскай гаспадаркі.

У далейшым комсамол павінен дабіцца рашучага зьнішчэньня гэтых скажэньняў і чотка праводзіць лінію партыі ў вёсцы па социялістычнаму пераатварэньні сялянскіх гаспадарак у рамках коопэрацыі, праяўляючы максымум энэргіі і ініцыятывы ў ажыцьцяўленьні ленінскага коопэрацыйнага пляну.

8. Адпаведна агульна-партыйнай лініі комсамолу

Ў цэнтры ўвагі трэба паставіць задачу далейшага ўзмацненьня пролетарскіх позіцый у вёсцы

праз яшчэ большае колькаснае павялічэньне і павышэньне кіруючай ролі бядняцка-батрацкіх пластоў. Правільнае рэгуляваньне росту ў сучасных умовах набывае асаблівае значэньне. **Рост комсамолу ў вёсцы павінен праходзіць у першую чаргу за лік беднаты і батрацтва.** З серадняцкоў трэба прымаць толькі сапраўды лепшыя, правераныя на грамадзкай працы і блізкія нам элементы. Разам з тым павінен пэўнена паляпшацца социяльны склад вясковага активу шляхам забесьпячэньня кіруючага ўплыву за батрацка-бядняцкімі элемэнтамі.

На чым трэба правяраць практычную работу вясковых ячэек.

9. Правільнае рэгуляваньне росту магчыма толькі на падставе чоткай політычнай лініі і барацьбы з нагляда́ючыміся ў некаторых месцах скажэньнямі партыйных дырэктыў, якія выяўляюцца ў недастатковай увазе да працы сярод беднаты і батрацтва. Комсамольскія ячэйкі павінны навучыцца ў штодзеннай практычнай працы абараняць экономічныя і культурныя інтарэсы батрацтва і беднаты, актыўна ўдзельнічаючы ў гэтым напрамку ў дзейнасьці саветаў, камітэтаў узаемадапамогі, коопэрацыі і органаў саюзу сельска-гаспадарчых рабочых. Вялізарнае значэньне мае ўдзел комсамольскіх ячэек у організацыі і працы груп беднаты ў вёсцы. Па моцнасьці сувязі комсамольскіх ячэек з беднатой і батрацтвам, па ступені ўзмацненьня саюзу беднаты і серадняка, па посьпехах у галіне ізоляцыі кулака, па адпору яго эксплёататарскім імкненьням павінна правярацца практычная праца вясковых ячэек комсамолу.

Ленінскае выхаваньне моладзі і барацьба з троцкізмам.

10. Колькасны рост шэрагаў УсеЛКСМ справаджаўся і яго ідэйна-політычным ростам. Гэтае павышэньне ідэйнай якасьці саюзных шэрагаў не магло-б прайсьці без і па-за разгортваньнем ў комсамоле шырокай унутрысаюзнай дэмократыі.

За час з XIV зьезду ЎсеКП УсеЛКСМ дабіўся ажыўленьня ўсіх галін сваёй дзейнасьці, знайшоў шляхі прыстасаваньня сваёй працы да за-

моладзі да XV зьезду ў грунтоўным вырашана.

11. УсеЛКСМ выхоўвае ў сваіх шэрагах сапраўдных і міжнародных пролетарскіх рэволюцыянэраў, моцна зьвязаных братэрскімі узамі з юнацкім комуністычным рухам краін Усходу і Захаду.

Вялізарнейшую цікавасьць, якую праявіла моладзь СССР да проблемаў кітайскай рэволюцыі, дапамога маладым кітайскім рэволюцыянэрам, вызначыўшаяся ў

Заехалі!

ТРОЦКІ: —Эй, таварыш! Дзе тут Кастрычнікавая дарога?

РАБОЧЫ: —Заехалі, няма чаго казаць! Кастрычнікавая дарога зусім у другім баку!

патрабаваньняў розных груп моладзі, вынайшоў новыя формы і новыя мэтады працы, якія дазваляюць, як ніколі, шырока ахапіць самадзейнай працай масы членаў саюзу.

Цэнтральная проблема, пастаўленая перад комсамолам XIV зьездам УсеКП(б),—проблема злучэньня асабістых і групавых інтарэсаў моладзі з інтарэсамі пролетарыяту ў цэлым,—гэтая проблема комсамолам

прыняцьці шэфства над кітайскім комсамолам, пасыланыя клапоты аб гэроічных гарняках Ангельшчыны ў дні іх вялікай забастоўкі, каханьне і ўвага праяўленыя маладымі пролетарыямі нашай краіны да делегацый замежнай моладзі, прыяжджаючых у СССР,—усё гэта з небывалай яскравасьцю сьведчыць, што ў шэрагах саюзу выхоўваюцца надзейныя барацьбіты за сусьветную пролетарскую рэволюцыю.

Свой удзел у социялістычным будаўніцтве нашай краіны комсамол разглядае, як выкананьне міжнароднага абавязку,

бо СССР—бацькаўшчына працоўных і прыгнечаных усяго сьвету.

12. Нікчэмным паклёпам выглядае у гэтых умовах крытыка опозіцыяй зьместу жыцьця і працы саюзу. УсеЛКСМ праводзіць сваю вялізарнейшай важнасьці працу па бальшавіцкім выхаваньні мас моладзі, ня толькі перамагаючы шэраг вялізарнейшых цяжкасьцяў, закладзеных у тэхнічнай і культурнай адсталасьці нашай краіны, але і супроць опозіцыі, напераказ яе процідзеяньню.

Опозіцыя спрабуе сьпіхнуць комсамол з Ленінскага шляху

на шлях троцкізму, у канчатковым рахунку вядучы ў абдымкі контр-рэволюцыі. Рэволюцыя нелегальнага троцкісцкага саюзу моладзі ў Арменіі, які дакаціўся да меншавізму і дашнакізму паказвае, куды, у якім напрамку вядзе опозіцыя моладзь. Усім сваім ідэйным зьместам і організацыйнай дзейнасьцю, опозіцыя падрывае асновы ленінскага выхаваньня моладзі, дэзорганізуе яе шэрагі і спрые разьвязваньню асабістых і цэхавых інтарэсаў, супроцьпастаўленьню паасобных груп рабочых пролетарыяту ў цэлым, разьвіцьцю нядысцыплінаванасьці—у процівагу ласьць партыі і комсамолу, выхоўваючы з маладых рабочых сапраўдных рэволюцыянэраў, стойкіх бальшавікоў—ленінцаў.

Ва ўмовах абвастрыўшайся барацьбы за моладзь, опозіцыя об'ектыўна садзейнічае некласаваму пролетарскаму выхаваньню моладзі, з трацяй сіле—сіле капіталістычных элементаў, якая спрабуе ў мэтах буржуазнай рэстаўрацыі паслабіць уплыў бальшавіцкай партыі на масы працоўнай моладзі СССР.

13. Задача ленінскага выхаваньня моладзі, застаецца галоўнейшай задачай комсамолу і ў бягучы момант.

Сучасныя абставіны асабліва падкрэсьліваюць неабходнасьць рашучай барацьбы з усякага роду дробна-буржуазнымі ўплывамі, упадачніцтвам, антысэмітызмам, мяшчанскім індывідуалізмам, дробна-буржуазнай распуснасьцю, рэлігіяй і г. д. Гэтая барацьба мае на мэце далейшае паляпшэньне справы культурнага і політычнага выхаваньня ў комсамоле, знаходжаньне правільнага злучэньня паміж культурнай і політычнай працай, далейшае разгортваньне ўнутры-саюзнай дэмократыі.

Аднак рашучае разгортваньне гэтай барацьбы немысьлімы без поўнай і канчатковай перамогі над троцкісцкай опозіцыяй.

З гэтай прычыны **няпрымірымая барацьба з троцкізмам, яго ідэйнае выкрыцьцё ў масах моладзі—ёсьць цэнтральная задача комсамолу ў сучасны момант.**

Чаму не апублікоўваецца „пляцформа“ опозіцыі.

Ці „заціскаюць“ опозіцыю?

Опозіцыя, выступаючы на партсходах, звычайна пачынае з скаргі на тое, што яе «заціскаюць», што ёй не даюць магчымасьці «давесьці да партыі свае погляды», што ад партыі «захоўваюць праўду», у прыватнасьці, не друкуюць і не распаўсюджваюць «пляцформу» опозіцыі, у якой быццам захавана «сапраўдная» праўда.

Па-першае, ці праўда наогул, што ад партыі нехта захоўвае погляды опозіцыі? Кожны член партыі, які сачыў у апошні час за ўнутрыпартыйным становішчам (а сачыла ўся партыя без выключэньня) скажа, што гэта мана і паклёп. Кожны член партыі меў за апошні час поўную магчымасьць пазнаёміцца з поглядамі опозіцыі па рассылаўшыхся сьценограмах пленумаў ЦК і ЦКК.

Зацьвярджэньне што ад партыі «захоўваюць» нейкую «праўду», зьяўляецца чарговым паклёпам на ленінскі ЦК.

Чаму-ж у такім выпадку і не надрукаваць «пляцформу» опозіцыі?

Нельга ўзаконіць фракцыю!

Па-першае таму, што надрукаваўшы «пляцформу» опозіцыі ЦК «узаконіў»-бы існуючую троцкісцкую фракцыю. Яшчэ на X-ым зьезьдзе нашай партыі Ленін у рэзолюцыі аб адзінстве партыі, даючы азначэньне разуменьню фракцыі, казаў, што «пляцформа» ёсьць адна з галоўных аднак існаваньня фракцыі. Значыць, надрукаваўшы «пляцформу» опозіцыі, ЦК «узаконіў»-бы фракцыю, парушыў-бы пастанову X-га зьезду і тым самым ня выканаў-бы адзін з асноўных запаветаў Леніна—аб адзінстве партыі. Ясна, што ніколі ленінскі ЦК ня будзе дапамагаць опозіцыі зрываць рашэньні партзьездаў і выконваць антыпартыйныя патрабаваньні.

Што кажа Ленін і пастанова X Зьезду?

Больш таго, у той-жа рэзолюцыі X-га Зьезду, напісанай Леніным, гаворыцца: **«Зьезд прадпісвае безадкладна распусьціць усе без выключэньня стварыўшыяся на тэй ці іншай пляцформе групы»** і што **«невыкананьне гэтай пастановы зьезду павінна весьці за сабою безумоўнае і безадкладнае выключэньне з партыі».** І вось, наперакор гэтай яснасьці і дакладнай ленінскай дырэктыве X-га Зьезду, наперакор уласным шматразовым абяцаньням распусьціць сваю фракцыю, опозіцыя патрабуе, каб яе фракцыйныя пляцформы друкаваліся.

Надрукаваньне плацформы карысна ворагам.

Нарэшце, каму прынясе карысьць апублікаваньне «пляцформы»? Партыі, рабочай клясе? Наўрад, бо і партыя і рабочая кляса ўжо досыць добра знаёмы з «поглядамі» опозіцыі і ўжо далі і даюць добры адпор гэтым «поглядам», рашуча выступаючы на сходах і конфэрэнцыях за лінію ЦК, супроць прапаноў опозіцыі. Нічога новага, нічога дзельнага, акрамя ўжо вядомых ўсім паклёпніцкіх, ганебных зацьвярджэньняў у «пляцформе» няма. Гаворыцца ў ёй аб тым, што партыя пераралзілася, гатова ісьці на розныя ўступкі буржуазіі, на адмену манаполіі замежнага гандлю, на выплаты ваенных даўгоў і г. д. Каму-б прынесла карысьць друкаваньне такой ганебнасьці? Толькі нашым заклятым ворагам—капіталістым. Бо, калі такія члены ЦК, як Троцкі і Зіноўеў, пачалі-б адкрыта запэўніваць буржуазію, што мы гатовы на усялякія ўступкі, буржуазія зрабіла-б адпаведны вывад. «Ага, Троцкі і Зіноўеў гавораць, што бальшавікі слабыя, гатовы ўступаць, значыць, давайце націскаць на іх яшчэ мацней, давайце патрабаваць ад іх яшчэ больш уступак, а будуць ухіляцца—папудзім вайною». Вось да чаго давяло-б апублікаваньне хаусьлівага даносу опозіцыі на нашу партыю, вось каму-б яно пашла на карысьць.

Партыя была і будзе ленінскай.

Карысьць капіталістым усіх краёў і непапраўная шкода партыі і рабочай клясе, усяму СССР—толькі такі вынік можа даць апублікаваньне опозіцыйнай ганебнасьці «пляцформы». На гэта ленінскі ЦК, уся наша партыя адказваючыя за лёс рэволюцыі, ня могуць пайсьці і ніколі ня пойдуць, колькі-б опозіцыя ня крычала аб тым, што ад партыі «захоўваецца» «сапраўдная», троцкісцкая «праўда».

П. Банкаў.

„ЭХ, КАБ СТАРЫЯ ЧАСЫ“—

так уздыхаючы часта кажуць майстры „Чырвонай Бярэзіны“.

Задача прыцягненьня ўвагі майстраў да абучэньня моладзі — адна з асноўных задач вытворчай ячэйкі.

„Уладзімір Мікалаевіч“.

(Г. Н.-Барысаў, фабрыка «Чырвоная Бярэзіна»).

Майстар вуравальнага цэху нашай фабрыкі тав. Старадзетка не абы хто для нас, а «Уладзімір Мікалаевіч».

— Так і толькі так вы павінны яго абзываць, ці і як-жа інакш, калі «я вам ...ыш, бо разам сьвіней не па ...ыш, і крыху больш нашага ведаю»,—так ... «наш» майстар рабочым, якія ... не хочуць зваць «Уладзімірам Мікалаевічам».

Аслабані месца для радні.

Працягнуў брата, свата і кума.

Надта ўжо задобры «Мікалаевіч» да ... радні:

— Вось, напрыклад, калі на фабрыцы была ўведзена другая зьмена, ён ...шоў да дырэктара фабрыкі, пасьля чаго ... крыху былі прыняты брат, сват, кум і ...

...аваць аб тым, што брату на бу... месца, тав. Старадзетку не прыпадае. Трэба толькі галаву мець, а зрабіць усё можна. І ён, маючы «добрую галаву» (...сь чым толькі яна напоўнена!?—), зрабіў гэта надта лёгка: зьняў у цяпочным ...дзяленьні падростка і замест яго паставіў брата.

„Напрыгожых ня люблю“.

«Мікалаевіч» адзначаецца на фабрыцы ... і тым, што ня любіць «напрыгожых» рабочых і работніц.

Так, калі ў 1925 годзе ў «яго» цэх была прынята „няпрыгожая“ комсамолка Ліпкінд, дык ён праз два тыдні адправіў ... за вароты.

Зроблена гэта было вельмі проста: тав. Старадзетка пагутарыў з дырэктарам, сказаў, што Ліпкінд непаваротліва, нярачліва і... гатова.

Праз некаторы час была прынята другая работніца, таксама комсамолка але і яна „паляцела“, бо майстар прызнаў яе крыху сьлепаватай.

„Не ў сваё ня тыч носу“.

Ня любіць таксама Старадзетка і таго, калі рабочыя „ўмешваюцца ў адміністрацыйныя справы“.

— Адзойчы ён не дазваліў комсамольцу Н. надыйсьці да свайго варштату толькі таму, што апошні параіў работніцы з хворай рукою ісьці да доктара.

„Эх! каб старыя парадкі“.

Нядаўна Старадзетка прахвараў пару дзён. Прыйшоўшы пасьля хваробы ў цэх, ён убачыў непарадкі: на месцы работніцы Н., якая пашла ў адпачынак па цяжарнасьці, вучыцца комсамолка Белая.

Не «Уладзімір Мікалаевіч» не толькі ня вылюбіў, што ка' мінулыя правы, аб якіх ён часта ўспамінае, дык яна «зараз-жа паляцела-б, як пробка».

Але ўсё-ж «пане майстар» крыху панастаўшы, калі яго скіівіцы так васкрыгаталі, што чутна было па ўсім цэху, а кулакі так моцна сьціснуліся, што можна было раздушыць чорт ведае што, не сьцярпеў і хуткімі крокамі падышоў да Белай, нагнуўся над яе нявысокай постацьцю і на ўвесь цэх закрычаў:

— «Колькі-б вы ня вучыліся, я вас не пастаўлю на гэту працу, бо вы яе ня варты».

Белая крыху паплакала і справа на гэтым скончылася.

Пасьлядоўцы „Мікалаевіча“.

Было-б яшчэ з паўбяды, каб «Мікалаевіч» на фабрыцы быў толькі адзін.

Але справа ў тым, што пасьлядоўцаў у яго шмат.

Да ліку «Мікалаевічаў» трэба аднесьці яшчэ і тав. Рашэвіча—загадчыка ўкутравальнага цэху.

Ад яго адносін да моладзі і работніц апошнія часта плачуць. Рашэвіч, калі прыходзіць праглядаць брак, дык са злосьці раскідае ўсё па ўсяму цэху. Работніцы працуюць зьдзельна, і з-за таго, што прыходзіцца зьбіраць раскіданае, трацяць шмат заробку.

Наогул шмат у нас ёсьць такіх загадчыкаў цэхаў, якія мною пералічаны, але завода-кіраўніцтва і фабком ніякіх захадаў да іх ня ўжываюць. **Клопаў.**

А нашы маўчаць.

Санчук пагражае Цытвару забойствам.

(Менск, 1-ая дзяржаўная друкарня).

Маўчаць друкары. Маўчаць упарта, нібы іх нішто ня цікавіць, або на прадпрыемстве ўсё на «яць», усё ў парадку.

Але, не. Той, хто так думае, глыбока памыляецца, бо непарадкаў у нас шмат.

Заглянем у машыннае аддзяленьне і паглядзім ці ўсё там добра, ці добра кваліфікуецца моладзь, ці добрыя адносіны вучняў з майстрамі, а калі не, дык што гэтаму шкодзіць і як дрэннае выішчыць.

Вось, вучань **Гатаўскі** працуе ўжо досыць доўга на прадпрыемстве. Ён кажа, што справа з вучобай пастаўлена ў іх дрэнна: **працы каштоўнай не даюць, на машыне добрай працаваць не дазваляюць, адносіны з майстрамі дрэнныя, а калі скажаш майстру аб тым, каб далі магчымасьць вучыцца, дык ён ткне пальцам у бок „амэрыканкі“ і адвернецца.**

Вучань **Цытвар** таксама доўга працуе ў друкарні і ўвесь час скардзіцца, што **майстар Воран мала зьвяртае ўвагі на кваліфікацыю моладзі, што на тых машынах, на якіх можна лепш кваліфікавацца, працаваць не даюць.**

Адвесьці адну машыну спэцыяльна для бронь-вучняў не дазваляе адміністрацыя, ня гледзячы на шэраг пастаноў вытворчай камісіі.

Ня лепш справа і ў пераплётным цэху: бронь ня мае сваіх месцаў, да машын яе ня пускаюць, бо яны ўвесь час заняты і г. д.

Тое-ж самае ў наборным і мелачным аддзяленьнях.

Трэба таксама палажыць канец такім зьявішчам, калі **Санчук пагражаў вучню Цытвару забойствам за тое, што ён піша ў газэту.**

ДУБОК.

У кожнага—облігацыя!

Памятуй аб пазыцы індустрыялізацыі.

Вясковыя комсамольцы, не зявайце!

У Талачынскім раёне распаўсюджана пазыка індустрыялізацыі ўсяго толькі на 7435 руб., у той час, як па разьвёрстцы патрэбна рэалізаваць пазыкі на 10 тыс. руб.

У вёскі раёну пазыка індустрыялізацыі пранікае зусім слаба. **Сяляне Воўкаўскага с.-с. колектыўна падпісаліся на пазыку на 120 руб., сяляне Еўлахоўскага с.-с.—на 50 руб.**

У апошніх сельсаветах аб пазыцы індустрыялізацыі і ня чуваць.

Цікава, што-ж робяць вясковыя комсамольскія ячэйкі для папулярызацыі пазыкі індустрыялізацыі сярод сялянства? **М. З.**

Комсамолец Шумілаў—наперадзе.

(С.-г. майстэрні, Менск).

Комсамолец сельска-гаспадарчых майстэрняў тав. Шумілаў падпісаўся на пазыку індустрыялізацыі на 100 проц. свайго месячнага заробку.

Тав. Шумілаў працуе два гады на вытворчасьці і прымае актыўны ўдзел ва ўсёй грамадзкай працы заводу.

Сандаліст.

„Ленінцы“—з облігацыямі.

(Барысаў).

У нас на заводзе імя Леніна быў склікаты сход рабочых, на якім заслухалі інформацыю аб значэньні пазыкі індустрыялізацыі.

Рабочыя аднагалосна прынялі прапанову аб падпісцы на пазыку ў разьмеры 50 проц. свайго месячнага заробку. Некаторыя з іх «на пабудову савецкай індустрыялізацыі», як яны гаварылі, аддалі 70-80 працантаў вырабчай платы.

Моладзь таксама не адстала і ахвотна купляла облігацыі пазыкі. **М. Кролік.**

Пазычаем.

(Завод „Энэргія“, Менск).

Сакратар комсамольскай ячэйкі заводу „Энэргія“ тав. Гуманаў правёў вялікую працу па популярызацыі пазыкі індустрыялізацыі. Дзякуючы гэтаму яму ўдалося ахапіць падпіскай усе 100 проц. комсамольскага заводу.

Добры прыклад паказаў беспартыйны рабочы заводу т. Марголін, які падпісаўся на 100 проц. свайго месячнага заробку.

Газ.

На 5000 рублёў.

— Як, наша ўстанова дала падпіску на пазыку толькі ў суме 200 рублёў? Мала, браточкі, падцягнецеся,—сказаў мясцком ВСНГ сваім супрацоўнікам.

«Браточкі» падцягнуліся. На другі дзень 95 проц. супрацоўнікаў падпісаліся на пазыку ў другі раз, што дало ў агульнай суме пяць тысяч руб. (60 проц. месячнага заробку).

Абойшчыкі не адстаюць.

— Наша фабрыка не застанецца ў хвасьце, калі справа ідзе аб пазыцы для нашай прамысловасьці,—сказалі на агульным сходзе рабочыя абойнай фабрыкі імя Вароўскага.

Сказана—зроблена. Падпіска сярод рабочых фабрыкі на пазыку індустрыялізацыі дала за некалькі дзён каля 3 тысяч рублёў.

Вось дык падпіска!

— Слухай, як там ідзе падпіска на пазыку сярод працаўнікоў вашага **польпэдтэхнікуму?**

— Лепш ня пытайце, бо сказаць сорамна.

— Колькі-ж?

— Ммм... 170 рублёў.

— І гэта пры 3000 рублёвай пэнсіі, якая выплачваецца за месяц усім вашым супрацоўнікам? Ну, і дапамагаеце-ж вы справе індустрыялізацыі нашай краіны, няма чаго казаць!

Пра сьвядомых статыстыкаў.

У адной з мясцовых газэт нейкі супрацоўнік ЦСУ зьмясьціў допіс аб тым, што служачыя гэтай установы паказалі максімум сьвядомасьці, падпісаўшыся ў сваім поўным складзе на пазыку індустрыялізацыі.

На самай-жа справе з падпіскай на пазыку ў ЦСУ выйшла маленькая непрыемнасьць. Супрацоўнікі гэтай установы паказалі максымум сьвядомасьці ў справе... захаваньня сваіх грошай па кішэнях і панчохах. У той час, калі ўсе супрацоўнікі ЦСУ атрымліваюць у месяц каля 23 тысяч рублёў, у іх ледзь хапіла сілы падпісацца на... 1020 руб.

У Менску—221.065 рублёў.

Да 9-га лістапада банкамі Менску прынята падпіскі на пазыку індустрыялізацыі ўсяго на суму 221.065 рублёў.

Дзяржбанк прыняў падпіскі на 68.430 рублёў. Прамбанк—на 5,050 рублёў, Усекабанк—18,790 рублёў, Белкомунбанк—4240 рублёў, Белсельбанк—6085 рублёў, Галоўная каса ашчаднасьці—96.295 рублёў, таварыства ўзаемнага крэдыту—14.275 рублёў, таварыства „Самадзейнасьць“ прыняло падпіскі на 7.9.. рублёў.

Уся гэтая падпіска ўжо аформлена.

Міжнародны агляд.

Дзень за днём.

У па ўсіх капіталістычных краінах было наладжана сьвяткаваньне Кастрычніка.—Рабочая кроў на вуліцах Варшавы.—Налёт белагвардзейцаў на савецкае прадстаўніцтва ў Шанхаі.—За абарону бацькаўшчыны працоўных усяго сьвету, супроць новай вайны!

Сьвяткаваньне Кастрычніка ў краінах буржуазіі.

З шэрагу гарадоў Эўропы, Амэрыкі і Азіі атрыманы тэлеграмы аб сьвяткаваньні дзесяцігодзьдзя Кастрычнікавае рэволюцыі.

Шматтысячныя рабочыя дэмонстрацыі для ўшанаваньня Кастрычніка адбыліся ў ва ўсіх буйных гарадох зямной кулі.

Вельмі значная дэмонстрацыя была наладжана працоўнымі Бэрліну (сталіца Нямеччыны).

Каля 100 тысяч рабочых і работніц, чырвоных фронтавікоў, моладзі—прайшоўшым праз горад заклікалі да абароны СССР—бацькаўшчыны працоўных усяго сьвету. Да барацьбы супроць капіталізму і рэформізму.

На 16 трыбунах выступалі прадстаўнікі комуністычнае партыі Нямеччыны.

У сваіх прамовах, яны супроцьстаўлялі зыяёвы Кастрычнікавае рэволюцыі, ...кай згодніцкай політыкі і тактыкі ...-дэмократы ў буржуазных краінах.

Пасьля выкананьня «Інтэрнацыяналу» пролетарыят Бэрліну шчыльнымі калёнамі разышоўся па раёнах.

Наша задача — працягваць гэроічныя вынікі Кастрычніка.

Ня гледзячы на дрэннае надвор'е, дэмонстрацыя ў ваколіцах Парыжу (Францыя) прайшла з вялізарным посьпехам.

Прамоўцы на мітынгах падкрэсьлівалі, што расійская рэволюцыя мае моцную базу ў сваіх профсаюзах.

Трэба быць гатовымі абараняць Кастрычнікавую рэволюцыю і аддаць на гэта ўсю нашу энэргію, згрупавацца ў тысячах профсаюзных організацый.

Генэральны сакратар ЦК комсамолу Францыі т. Фэра ў сваім выступленьні заявіў:

«Пакляніцеся, што вы будзеце змагацца за вашу бацькаўшчыну—СССР. Прынясьце сваю прысягу, чырвоныя салдаты».

Пры зьяўленьні на трыбуне прадстаўнікоў ЦК комуністычнае партыі таварышоў Кашэна і Дорыё, маніфэстанты сустрэлі іх бурнымі воплескамі.

У сваёй прамове Кашэн сказаў, што рэволюцыя перамагла.

Якою гордасьцю павінен гэты дзень напаўняць сэрцы расійскіх рабочых.

— На нас ляжыць задача,—заявіў Дорыё,—працягваць, пашыраць і паглыбіць конкрэтныя гэроічныя вынікі, дасягнутыя першай Савецкай рэспублікай».

Расправа пана Пілсудзкага з дэмонстрантамі.

Яшчэ напярэдадні сьвяткаваньня Кастрычніка у Варшаву былі сьцягнуты паліцэйскія атрады.

Асабліва моцна ахоўваліся раёны вялікіх фабрык.

Ня гледзячы на ўсё гэта, 7-га лістапада ў рабочых раёнах гораду зьявіліся плякаты з надпісамі, прысьвечанымі Кастрычніку і савецкай уладзе.

Пасьля скачэньня працы на ўсіх вялікіх і сярэдніх прадпрыемствах былі наладжаны мітынгі.

Пасьля мітынгаў, рабочыя са сьцягамі і плякатамі, сьпяваючы рэволюцыйныя песьні, накіраваліся ў цэнтр гораду.

Але на сваім шляху дэмонстрацыя спаткалася з дружыньнікамі так званай польскай партыі «соцыялістых» і з паліцыяй.

Дружыньнікі і паліцыянты пусьцілі ў ход агнястральнае аружжа.

Сярод удзельнікаў дэмонстрацыі аказаліся параненыя і пакалечаныя.

Пану Пілсудзкаму не спадабалася ўшанаваньне дзесяцігодзьдзя Кастрычніка рабочымі.

І ён пусьціў у ход аружжа.

Але кроў рабочых на вуліцах Варшавы не загіне дарма.

Яна дасьць новы магутны выбух, рэволюцыйных пролетарыяў Польшчы, ад якога будзе нэташна пану Пілсудзкаму і яго лёкаям.

Вялізарныя дэмонстрацыі адбыліся ў гарадох і вёсках Заходняй Беларусі. Былі вывешаны сьцягі з рэволюцыйнымі лёзунгамі і заклікамі да барацьбы з капіталам.

Чарговае злачынства.

7-га лістапада на савецкае прадстаўніцтва ў Шанхаі (Кітай) белагвардзейцы зрабілі даўно падрыхтаваны налёт.

Белагвардзейцы дзейнічалі паводле даўно распрацаванага пляну.

Вялікая група белых бандытаў, з царскімі сьцягамі падышлі да будынку консульства і пачалі кідаць у вокны каменьні, цэглу і жалезны лом.

Апрача таго, налётчыкі стралялі і ў супрацоўнікаў консульства, якія ахоўвалі ўваходы.

Толькі дзякуючы супраціўленьню дзяржаўных супрацоўнікаў, пакуль што ўдалася папярэдзіць поўнае разбурэньне консульства.

Прыбыўшыя паліцыянты трымаліся вельмі зьняважліва і нагла.

Але гэта і ня дзіва, калі прыняць пад увагу тое, што сярод іх было шмат белагвардзейцаў.

Амаль ва ўсе шыбы ў вокнах консульства выбіты.

Супрацоўнікі консульства нікуды ня выходзяць з будынку.

Генэральны консул СССР прад'явіў ноту (пісьмовую заяву) камісару вайсковых спраў Шанхаю.

— «Я патрабую неадкладнага і поўнага расьсьледаваньня ўсёй гэтай правакацыі,—зазначаецца ў заяве,—і прыцягненьня да адказнасьці кіраўнікоў і натхніцеляў гэтае справы. Я патрабую прычын нядбайнай дзейнасьці паліцыі, а таксама папаўненьня страт, якія нанесены консульству».

Сусьветны зьезд прыяцеляў СССР.

У чацьвер 10 кастрычніка ў Маскве адчыніўся конгрэс (зьезд) прыяцеляў Савецкага Саюзу.

На зьездзе прымуць удзел замежныя рабочыя дэлегацыі і асобныя прадстаўнікі краіны і народаў усяго сьвету, якія прыехалі ў СССР на Кастрычнікавыя ўрачыстасьці.

Мэта кангрэсу—выпрацаваць плян мерапрыемстваў для адхіленьня магчымасьці новай вайны.

Усе замежныя дэлегацыі прыдаюць гэтаму конгрэсу вялікае значэньне.

Яны глыбока пераканаяы ў тым, што конгрэс аб'яднае моц прыяцеляў Савецкага Саюзу і захавае надалей справу міру.

Генэральны сакратар Чырвонага Інтэрнацыяналу профсаюзаў тав. Лазоўскі з поваду адчыненьня конгрэсу прыяцеляў СССР, сказаў:

«У той самы момант, калі ангельская буржуазія імкнецца стварыць адзіны фронт супроць СССР, калі французская буржуазія пачынае прыслухоўвацца да прапаноў ангельскай рэакцыі, рабочыя ўсіх краін ставяць перад усім самае пытаньне аб барацьбе супроць новай вайны, аб абароне бацькаўшчыны працоўных усіх краін.

Самы факт скліку конгрэсу ў Маскве ў дзень дзесяцігодзьдзя Кастрычніцкае рэволюцыі мае вялікае політычнае значэньне.

Алёнін.

Савнарком зацьвердзіў дзяржаўны бюджэт.

Савнарком зацьвердзіў і ўнёс на зацьверджаньне ЦВК проэкт дзяржаўнага бюджэту БССР на 1927-28 год.

Згодна проэкту, дзяржаўныя даходы БССР ад падаткаў, прадпрыемстваў дзяржмаёмасьці ў гэтым годзе вылічаюцца 46.146.340 рублёў. Выдаткі-ж на ўтрыманьне цэнтральных установаў, фінансаваньне прамысловасьці, крэдытаваньне сельскай гаспадаркі, асьвету ды інш. складаюць 63.147.750 руб.

Для выкананьня выдатковай часткі дзяржбюджэту пастаноўлена прасіць саюзны ўрад аб залічэньні ў даходы БССР 17.000.000 р. з агульна-саюзных прыбыткаў і паступленьняў.

Прыём бронь - падросткаў ня будзе спынены.

Савет Народных Камісараў БССР пастанавіў адмяніць сваю ранейшую пастанову аб спыненьні прыёму з 1-га кастрычніка бронь-падросткаў на ўстановы, якія знаходзяцца на дзяржаўным і мясцовым бюджэце.

Таксама даручана Наркампрацы прыняць меры да разбраніраваньня падросткаў і пераводу іх у штаты ўстаноў. Гэтая работа павінна быць скончана да 1-га студзеня 1928 году.

Школьная краязнаўчая конфэрэнцыя.

У другой палове лістапада ЦБ краязнаўства склікае ў Менску школьную краязнаўчую конфэрэнцыю.

Конфэрэнцыя мае на мэце абмеркаваць і вырашыць шэраг пытаньняў, зьвязаных з разьвіцьцём краязнаўчай справы сярод вучняў менскіх школ.

На балотах заквітнеюць нівы.

Пры Наркамземе адбылася ўсебеларуская маліярацыйная нарада, якая працавала тры дні.

Нарада абмеркавала генэральны плян маліярацыі ў Беларусі, разьлічаны на 15 гадоў, у працягу якога павінны быць асушаны ўсе балотныя прасторы нашай краіны.

Нарада адзначыла, што дзеля таго, каб спыніць стыхійнае перасяленьне безьзямельных сялян у Сібір і іншыя мясцовасьці СССР трэба прадастаўляць ім асушаныя часткі зямлі.

Першая школа рыбнага промыслу.

Наркамасьветы адчыніў у Мазырскай акрузе першую ў БССР школу рыбнага промыслу, у якую прынята 30 чалавек—маладых сялян.

Мэта школы—падрыхтаваць кваліфікаваных рыбакоў і рыбаводаў.

У дні Кастрычнікавага сьвята.

„Швэндацца абрыдла".

Адчынілася колёнія для беспрытульных.

(Ад нашага спэцыяльнага корэспондэнта).

9-га лістапада ў Магілеве ўрачыста адчынілася ўсебеларуская колёнія для беспрытульных дзяцей.

106 беспрытульных зьехалася ў гэты велізарны белы будынак.

На адчыненьні прысутнічалі прадстаўнікі: Наркамасьветы—т. Дайнека, ЦВК БССР—т. Будзін, дзіцячай камісіі—т. Тауб, Акрвыканкому, акруговага таварыства „Прыхільнік дзяцей" і г. д.

Пры колёніі організаваны 4 майстэрні—сьлясарная, сталярная, пераплётная і шавецкая.

Адразу-ж пасьля ўрачыстага адчыненьня, вечарам беспрытульныя працавалі ў гэтых майстэрнях. Майстры адзначаюць, што ў першы дзень хлопцы працавалі вельмі старанна.

Настрой усіх беспрытульных бадзёры. Беспрытульны Курылаў гаворыць:

— Нічога, папрацуем. Швэндацца абрыдла...

Н. А—кі.

БЕЛАРУСЬ У ФАРБАХ.

Адчынілася мастацкая выстаўка.

— Беларускае мастацтва, якое да рэволюцыі знаходзілася ў занядбаньні і ня мела магчымасьці разьвівацца, зараз, пры дыктатуры пролетарыяту, знаходзіць сабе самае шчырае падтрыманьне з боку ўлады, мае перад сабой багатыя перспэктывы на рост...

Такімі словамі пачынае сваю прамову Наркамасьветы тав. Баліцкі на ўрачыстым адчыненьні другой ўсебеларускай мастацкай выстаўкі, якое адбылося 7 лістапада.

За апошнія гады з шэрагаў нашых мастакоў выявіліся даволі значныя сілы, якія з посьпехам пачалі выконваць задачу адбіцьця ў фарбах Беларусі.

Тое, што ўжо далі нам мастакі Кругер, Войкаў, Тычына, Віер, Касталянскі і Бразер дае падставу меркаваць, што беларускае пролетарскае мастацтва—ня байка, а факт, што гэтае мастацтва разгортваецца і наперад.

Выступаюць з прывітаньнямі таварышы Табайнік і Вольфсон.

Прамоўца дзеліцца сваімі ўражаньнямі ад прагляду выстаўкі і зазначае, што нашы мастакі бяруць тэмы для сваіх твораў ня з „палацаў" а з сучаснага рэальнага жыцьця.

* * *

На выстаўцы знаходзяцца творы мастакоў, як старэйшых — Пэна, Горшмана, Юдовіна, так і маладых — Тычыны, Віера ды інш.

Тэмы для малюнкаў бяруцца нашымі мастакамі самыя рознастайныя. Калі для творчасьці Бразера і Кругера характэрны гістарычныя эпізоды (Гірш Лекерт у турме), беларускія краявіды, тыпы беларускага насельніцтва і інш., дык Тычына і Віер цікавяцца галоўным чынам, прамыслова-вытворчымі момантамі, сучаснай вёскай, будаўніцтвам краіны, рабочым жыцьцём і інш.

Выстаўка дае багаты матар'ял для вывучэньня нашага выяўленчага мастацтва, асобных плыняў і галін у ім, а таксама добра адбівае краявіды, бытавыя моманты, этнографію і, часткова, будаўніцтва нашай краіны.

Выстаўка зьмяшчаецца па Савецкай вуліцы ў памяшканьні цэнтральнага піонэрскага клюбу (былы Кірхі). Адчынена яна для наведваньня штодня.

Адчыняецца вайсковая парткконфэрэнцыя

Прыехаў тав. Уншліхт.

Сёньня, 12-га лістапада, у Белдзяржтэатры адчыняецца 7-ая партыйная конфэрэнцыя Беларускай Вайсковай Акругі.

На конфэрэнцыю зьехалася шмат дэлегатаў, прадстаўнікоў ад усіх вайсковых частак, якія знаходзяцца ў Беларусі.

У працы канфэрэнцыі прымае ўдзел намесьнік старшыні Рэўваенсавета СССР тав. **Уншліхт**.

Тав. **Уншліхт** прачытае даклад на тэму: **«Міжнароднае становішча і задачы Чырвонай арміі ў справе абароны краіны»**, які стаіць першым пунктам у парадку дню.

Конфэрэнцыя працягнецца некалькі дзён. На ёй таксама будзе вырашана пытаньне аб рабоце комсамолу ў вайсковых частках БВА.

Крывое люстра.

Хвароба т. Мінькова.

У пачатку гэтага году Менакрбюро ЮП вынесла пастанову аб організацыі для піонэраў пераплётнай майстэрні. Пачалі шукаць для майстэрні кіраўніка і спыніліся, як на спэцы, на тав. **Міньково**—сакратару комсамольскай ячэйкі пры конвэртнай фабрыцы БДВ.

Ня думайце, што тав. **Міньков**, даведаўшыся аб сваім новым прызначэньні, стаў адмаўляцца ад яго, паказваць на сваю нагрузку ды інш. Ён толькі як-бы мімаходам, запытаўся:

— А грошы?

— Як-жа, даём 60 рублёў на набыцьцё інструмэнтаў і ўсіх неабходных прылад. Даручаем табе купіць на гэтыя грошы абсталяваньне і ўзяцца за навучаньне піонэраў. Згодзен?

— Чаму-ж не? Я заўсёды гатоў пасадзейнічаць, калі справа ідзе аб знаёмай для мяне рабоце і аб набыцьці піонэрамі працоўных навыкаў. Дзякуй богу ня першы год на фабрыцы працую, цяжка будзе вам знайсьці такога кіраўніка, як я...

Пасьля гэтай гутаркі старшыня бюро ЮП і таварыш **Міньков** разышліся; першы—задаволены тым, што знайшоў добрага кіраўніка для майстэрні, другі—задаволены... 60 рублямі, якія спынуліся ў яго кішэні.

* * *

Што-ж далей?—запытае чытач,—організавана майстэрня, піонэры набываюць працоўныя навыкі і дзякуюць тав. **Мінькову**, які згадзіўся у парадку комсамольскай нагрузкі навучаць іх пераплётнай справе.

— Так, дзякуюць, бо ёсьць за што.

Бачыце, тут здарылася маленькая недарачнасьць. Міньков, які атрымаў 60 рублёў на закупку інструмэнтаў для пераплётнай майстэрні, не пасароміўся—ну, як-бы вам сказаць,—палічыць гэтыя грошы за свае ўласныя. І... далей ужо ўсё зразумела.

Калі сталі шукаць **Мінькова**, каб даведацца, чаму тармозіцца справа з організацыяй майстэрні, яго нідзе нельга было знайсьці. Сакратар ячэйкі, які часта тарчэў у памяшканьні райкому, цяпер перастаў нават зьяўляцца на пасяджэньні плёнуму. Няма—ды і толькі.

Адны хлопцы з канвэртнай фабрыкі казалі, што іх сакратар ячэйкі ў водпуску, другія—што захварэў і г. д. Нам знаёма хвароба тав. **Мінькова**,—яе завуць... растратай.

Ад імя піонэраў, якім так «пашанцавала» з організацыяй пераплётнай майстэрні, выносім тав. **Мінькову** падзяку, прычым спадзяемся, што апошняя будзе прынята пад увагу конфліктнай камісіяй Менакругкому ЛКСМБ.

Язэп.

У тры радкі.

○ У другой палове лістапада склікаецца ўсебеларускі зьезд аптэчных працаўнікоў.

○ У Клімавічах будуецца новы цагельны завод, які па сваіх разьмерах і колькасьці продукцыі будзе першым у БССР.

○ У 1927-28 годзе на змаганьне з беспрытульнасьцю адпушчаецца па дзяржбюджэту 30 тыс. руб.

○ Адбыўся чарговы выпуск курсаў ЦІП'у, які даў 132 кваліфікаваных металістых.

○ Пры Дзяржгандальбеле адчынілася выстаўка, якая малюе дасягненьні БССР у галінах унутранога і замежнага гандлю.

○ На Асінастроі зараз занята каля 500 чалавек рабочых.

○ У БССР налічваецца 22192 саматужнікаў.

○ У новую польскую школу сялянскай моладзі, якая адчынілася да дзесяцігодзьдзя Кастрычніка ў Койданаве, прынята 40 вучняў.

○ Кампанія перавыбараў органаў сельскагаспадарчай коопэрацыі пачнецца ў БССР 1-га сьнежня.

○ У мястэчку Сьмілавічах пабудавана новая электрастанцыя магутнасьцю ў 800 лямпачак.

○ На ўсебеларускі зьезд профсаюзаў чакаецца з месц звыш 400 дэлегатаў.

○ За апошні год кіно-перасоўкі Белдзяржкіно далі па вёсках 743 кіносэансы.

○ З мэтай ваенізацыі вучняў, Бабруйская акрана організавала ва ўсіх сямігодках акругі гурткі вайсковых ведаў.

Экран і сцэна

„Кафэ Фанконі"
(Кіно „Чырвоная Зорка").

Аповесьць Мацькова «Коровины дети», па якой зроблен фільм, дае багаты матар'ял аб жыцьці беспрытульных у дарэволюцыйны час. Аднак, тэма аб беспрытульнасьці для рэжысэра паказалася мала—ён яшчэ паказаў прастытуцыю, спэкуляцыю на шпанцы і шмат чаго іншага — непатрэбнага, не маючага да асноўнага сюжэту бадай ніякіх адносін.

У выніку тэма аб беспрытульнасьці адышла на задні плян. Стварэцца ўражаньне, што гледачу жадаюць паказаць некалькі прыгожых твараў жанчын з кафэ і ...і—толькі.

Наогул сюжэт дынамікай не ўладае. Напрыклад, паказваецца такі момант—«каровіна хлапё»—Міколка гіне ў катлах,—гэта пераканаўча. Але калі такі-ж момант паказваецца яшчэ раз, крыху пасьля,—гэта ўжо не пакідае ніякага ўражаньня.

Хто такія «каровіны дзеці»—вядома. Але адкуль яны прыйшлі, што іх штурхнула пайсьці на такую адскую працу, як праца у катлах,—гэта невядома.

Адно, што можна адзначыць,—гэта ігру беспрытульных у ролі «каровіных дзяцей». Гэта адзінае, што вышла натуральна ў фільме. І гэта падкрэсьлівае, што маюцца магчымасьці і трэба выкарыстаць тэму аб беспрытульнасьці ўва ўсёй яе шырыні. А.

„Лясная быль" у вёсцы.

У пачатку лістапада к нам у вёску зьявілася кіно-перасоўка. Паказалі „Лясную быль".

Гледзячы гэты фільм, сяляне ўспомнілі як цяжка ім жылося пры польскай окупацыі. Шмат чаго вернага і знаёмага ўбачыла вёска у „Лясной Былі".

Наогул прыездам кіно-перасоўкі ўсе засталіся вельмі задаволены. Т. Трапашка.

(Вёска Матарова, Сьмілавіцкага раёну).

Тэатральныя пастаноўкі для студэнцтва.

Другі Беларускі Дзяржаўны Тэатр заключыў умову з ЦБ Пролетстуду аб абслугоўваньні тэатральнымі паказамі студэнцкай моладзі Менску.

Згодна ўмовы, Другі Белдзяржтэатр будзе абслугоўваць студэнцкую моладзь Менску (агулам каля 9000 асоб) шляхам систематычнага паладжваньня спэктакляў па значна зьніжаных цэнах на білеты і не радзей аднаго разу ў тыдзень.

Умова гэтая распаўсюджваецца на ўвесь час прабываньня БДТ—2 у Менску ў бягучым сэзоне. Такім чынам наша студэнцтва будзе мець магчымасьць азнаёміцца з усімі пастаноўкамі, якія пакажа тэатр у гэтым сэзоне.

Пакуль што адбыліся два спэктаклі для студэнтаў—«Астап» і «Апраметная». На чарзе пастаноўка—„Сон у летнюю ноч".

Вечар комсамольскага пісьменьніка Ларэнцава.

У Менск прыехаў малады расійскі поэта і пісьменьнік, член ВАПП'у **Міхась Ларэнцаў**.

Пісьменьніку—21 год. Ён комсамолец, рабочы хлапец. Піша апавяданьні і вершы. Дагэтуль вышлі з друку яго тры кніжкі, у тым ліку і „Быль о посёлке", якая малюе жыцьцё рабочых у дарэволюцыйныя часы, іх удзел у грамадзянскай вайне і гаспадарчым будаўніцтве.

Тав. **Ларэнцаў** прабудзе ў Менску тыдзень.

Сёньня ў клюбе імя КІМ адбудзецца вечар, на якім **М. Ларэнцаў** выступіць з дакладам аб сучаснай літаратуры і чыткай уласных твораў.

Комсамольскі маскарад.

— Ты не жартуеш? Маскарад?

— Пабачыш. Прыходзь у рабфак 8-га ўвечары...

А 8-га калідоры Менскага рабфаку заквітнелі самымі незвычайнымі рознакалёрнымі касьцюмамі. З пад копак чырвоных маскі. Каля 50 комсамольцаў прыйшлі ў касьцюмах і ў масках, выклікаючы вясёлае ажыўленьне, сьмех і жарты ўсіх прысутных.

Маскарад быў на 100 проц. комсамольскі. „Арлекіны" і „Коломбіны" адсутнічалі. Затое былі другія маскі, якіх, напэўна, гісторыя яшчэ ня ведала.

Вось маска „Запалка". Уся яна ў запалках і запалкавых скрыначках. На галаве карона—лёзунг: „Усе і ўсе на індустрыялізацыю БССР".

З ёю побач ходзіць маска „Папіроса". Яна то і дзела прапануе ўсім закурыць. За гэтай парачкай важна ходзіць маска „Разам усе дзесяць год". Яна сымболізуе хаўрус гораду з вёскай. Палова яе касьцюма з шэрага сялянскага палатна і палова — чорная, рабочая вопратка.

Яскравым успамінам прасьлізгвае маска „Жыцьцё вузаўца ў 20 годзе". Гэтая маска ў вопратцы з мешка. Лапцюжок з бульбы. У руцэ палова. На сьпіне напісана: „Памятуй гады адзеньня ў мяшкоў, бульбы ў мундзірах і худзенькай запіркі. Умацоўвай соцыялістычнае будаўніцтва—падпісвайся на пазыку індустрыялізацыі!".

Яшчэ шмат масак. Тут і „Здаць сандрус на Эўропе—здаць комунізму," і «Мяшчаначка, якіх многа», „Турыст", „Матрос", „Амазонка рэволюцыі", абвязковы „Чэмбэрлен" і шмат іншых.

Весела прайшоў першы комсамольскі маскарад. І. М-г.

Адчыніўся зоолёгічны музэй.

Доўгі час вывучэньне беларускай фауны (дзікіх жывёл) было вельмі слаба пастаўлена. Мы нават ня ведалі дасканала, якімі жывёламі багаты лясы, палі, рэкі і балоты нашай краіны.

7-га лістапада Інбелкульт палажыў пачатак сталаму навуковаму вывучэньню зьвярынага царства Беларусі—адчыніўся **зоолёгічны музэй**. Задача апошняга—зьбіраць і систэматызаваць колекцыі зьвяроў, птушак, рыб і іншых прадстаўнікоў беларускай фауны.

Музэй зьмяшчаецца на рагу Савецкай і Чырвонаармейскай вуліц. Пакуль што у ім знаходзіцца звыш 300 экспонатаў.

№ 11 Шахматы і шашкі № 11

(Друкуецца па суботах).

Задача № 14.

А. Зысьмана (Менск).

Белыя: Kpb4, Лf3, Лh5, Ch1, Kc6... (5)

Чорныя: Kpe4, Ch6, Kf8, пd2... (4)

Мат у 2 хады.

Эцюд № 6 (шашачны)

Р. Пайкіна (Ворша).

Белыя: пп: a3, b4, h2... (3)

Чорныя: пп: a7, g5... (2)

Белыя выйграваюць.

Партыя № 2.

Індыйская.

Іграна ў камандных спаборніцтвах СССР.

Юр'еў (Ленінград). (Белыя). Тышлер (Беларусь). (Чорныя).

1. Kf3 c6; 2. d4 Kf6; 3. c4 b6; 4. g3 Cb7; 5.Cg2 d5, [Рана. Правільны ход тут 5... d6. Пасьля 5...c5. атрымоўваецца цікавая варыянты, вядомыя па партыі Алёхін—Капабланка Нью-Ёрк 1927 г.: 6. d5 ed; 7. Kh4 (альбо Kg5!) g6: 8. Kc3 Cg7 і г. д.] 6. Ke5 Cd6; 7 0-0-0-0; 8. Kc3 Kbd7; 9. f4 c6; 10. e4 c5; 11. Kd7 K: d7; 12. K b5 [У атрыманым складаным становішчы нельга ўбачыць пераваг, які мог-бы даць перавес: на 12 e5 магчыма Ce7 13. cd cd; 14. d6 C:g2 белым 15. Kp:g2 (альбо 15. dc Ф: e7 і г. д.) dc з няпэўнымі шансамі. Калі-ж 14. dc, то C:g2 15. Kp: g2 K:e5!] 12... C e7; 13. e:d: d; 14. Kph1 [Калі 14. cd, то a6 15 d6 C: g2; 16 de Ф: e7; 17 Kp:g2 ab і г. д.] 14... Kf6; 15. d:c C:c5; 16 a3 (Трэба было іграць, як будзе відна з далейшага, 16 Лb1!) 16... Ke4; 17. Фe2 (Не падыходзіць цяпер 17. b4, бо Kf2+18.Л:f2C:f2; 19. Фd2 a6! 20. Ke3 Фf6! і чорныя слон ратуецца. Калі-б было сыграна 16. Лb1, то тады, пасьля 17. b4, чорныя не маглі-б іграць на выйгрыш «пясьні», бо згубілі 2 фігуры за ладзьдзю: 17... Kf2+18 Л:f2 C:f2; 19. Фd2 a6; 20. Ka3! і г. д.) 17... Фf6 (з пагрозай K:g3) 18. Cf3 Ф:c!! [Гэты ход дае чорным магчымасьць эфэктна скончыць партыю. На 19. Ф:c4 чорныя адказалі-бы Лf—e8; 20. Ke7 Kf2+21. Л:f2 C:f3+22 Л:f3 Лe1+23. Лf1 (Калі 23. Kpg2, то Лg1; 24. Kp. h3 Фh6;25. Kpg 4 Фg6+з наследуючым праз некалькі хадоў матам), Фe6+24. Kd5 Л:f1, 25. Ф:f1; Ф:f5+26. Фg2 Фd1+ і мат наступным ходам. Калі Kc3, то Лac8!]. 19... Ф15 !! (Рэдкая для практычнай партыі падвойная зьвязка слана e4.) 20. Kc3 Лe8; 21. Лe1 Л:e4! 22. K:e4 Лe8! 23.g4 Л:e4! Прыгожы канчатковы ўдар. Белыя здаліся.

Правільна рашылі.

Правільнае рашэньне задачы № 8 і эцюду № 7 прыслалі **Гельфанд** (Бобр) і **Наждан** (Бобр); задачы №11 і № 12 **А. Зысман** (Менск) і **Гардон Г.** (Менск); задачы № 6—**Гардон**; задачы № 13—**Жук** (Менск); **Розэнблюм** (Менск), **Зысьман** (М) і **Гардон** (М); задачу № 12—**Сьлепян** (Менск).

Адказы чытачом.

Лешы (№ 1243) Юнкоры газэт „Чырвоная Зьмена" і „Юнгер Арбэйтэр" за свае допіскі атрымліваюць ганарар.

Н. Тапызе (№ 1238) Дзеці непрацоўнага элемэнту не маюць права на стыпэндыю.

Міх. Богату (№ 1239) старшынёю комсамольскага сходу можа быць толькі той, якога абярэ сход.

Рубінчыку (№ 1240). На перавыбарах бюро ячэйкі павінен прысутнічаць прадстаўнік райкому ЛКСМБ.

Яму-ж (№ 1244) Школ піонэрпрацаўнікоў на Беларусі і наогул, у СССР няма. Раз-аў-разу бюро піонэраў пры камітэтах ЛКСМБ організуюць курсы па падрыхтоўцы піонэрпрацаўнікоў.

Адказныя рэдактары: А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.

Галоўлітбел № 24867. Менск, 1 друкарня БДВ.